

בעזהשיות

בקודש פנימה

שייחות קודש מכ"ק מרכז אדמו'ר שליט"א

גלוון פנימי לאנ"ש חסידי פפא • וול עז'י' מערכת פפא'

שייחת קודש בעת ביקור המוחותן כ"ק האדמו'ר מבורשטיין שליט"א בקדש פנימה אצל כ"ק מרכז אדמו'ר שליט"א אחר שמחת התנאים בחצר הקודש בבית הרה"ץ רבי לוי יצחק שליט"א דומ"ץ בית מדרשו ב"פ עם החתן פרע"ח הרב יושע שליט"א בן הרה"ג ר' יScar דוב כ"ץ שליט"א

מוחזאי שב"ק וישראל תשפ"ה לפ"ק

האדמו'ר מבורשטיין: ביום שידוך פון זידיטשוביין בועלזא^א, האט דער מיטעלער בעילזער רב כ"ק מרכז מהר"י זי"ע פון זיין פאטער כ"ק מרכז מהר"ק רבי אייזיק מזידיטשוביין זי"ע, אז איזוויי ווען ס'אייז געווען די אויפשטיינד אין פוילן קעגן די פריצים, אז יעדע פריץ אנטלאפן צו זיין מאשקע, כאטש פריער איז דער פריץ געווען א גרויסער בעל הבית אויפֿ אים, אבער יע策ט איז ער אנטלאפן צו זיין מאשקע און געזאגטן, "איז! פארשטעק מיר!" איזו אויך ווען משיח וועט קומען וועלן די ריביס גיין צו די בעליך בתים און זאגן, "פארשטעק מיר!" ... האט ר' אייזיק זידיטשוביינער געזאגטן, "אודאי! ס'שטייט דאר אין פסוק (שעי.ב.יט.) ובאו במערות צרים ובמחלות מפני פחד ה' ומהדר גאננו". דאס הייסט איז מ'יוועט זיך וועלן פארשטעקן מפני פחד ה'. מרכז שליט"א: אין דעם ליגט די ווארט פון הרה"ק דער יוד ה' מפרשיסחה זי"ע וואס ער האט געזאגטן, ווען משיח וועט דאר משיח וועל איך מיר באהאלטען און קומען שפערטער, וועט דאר אים אודאי פרעגן, "וואו זענטן איך געווען בייז יע策ט?" וועל איך אים צורי פרעגן, "און וואו זענטן איך געווען בייז יע策ט?" ...

א. כ"ק מרכז מהר"י בועלזא זי"ע שירך את בניו הרה"ק רבי נפתלי זצ"ל עם הרבנית הצדיקת שרה ע"ה בת הרה"ק רבי אליהו מזידיטשוביין זי"ע בני ולימדים ממלא מקומו של הרה"ק רבי אייזיק מזידיטשוביין זי"ע.

מדור שייחות קודש — א

בתוכן:
ימות המשיח / עבדת הארץ לצה / מנהג נתינה
מורה שעות להחן / לחיה עם פרשת השבעה
/ ניצול הזמן / גדוות הקול ארי / גדוות
הגה"ק משימולייא / מלחמת הגה"ק העעה
באמריקה למגע מציצה בפה / התרת הורה
של הרב משימולייא למרכז זל / סיד הוא יסוד
שלשה עמדו עולם / מרכז העורוגת הבשם
בדרכי אברהם אבינו / התקרובות מרכז העורוגת
להלמוד בעישט / הכהנה לשמהה / כל ברכואן
ביומה שביעת תליין / הנהגת הבואה בדרכיו
טבע / ועוד

מדור דברות קהש — יג

בתוכן:
עללה השרפ' באילנות / מלכחת כהנים וגוי
קדושים / תורה עם ריאת שמיים / עז פנים לגינויו
/ והריכחו ביראת ה' / לימוד מכל דבר נשמי
מהלך הרצוי לכל הנוגנות המקום / יופי של
הביבהץ / לך כנוס את כל היהודים / מחיה
עלמלק / ברכות וונחת לרוב / ועוד

מדור חסדים דערציין — כג

ורפא ירפא / בחוריישע חידושים / ורוממןו מכל
לשון / יום החופה / לפני נעבד ביראה / נסיעת
אבי הכללה לאופרוף

בקידה ובשתחויה מול פני הקודש נושא בזה ברכת מזל טוב
תעומק לבבינו, מול פני המנורה הטהורה, בוציאך קדשא, עםוד
האש הולך לפני המחנה, עטרת תפארת ישראל, אבינו ורונו

כבוד קדושת מן אדמ"ר עת"ק שליט"א

לרגל השמחה השרואה במעון הקודש

בஹולדת הנינה למול טוב בת אצל נכדו הרב
אהרן פריעדמאן שליט"א חתן הרה"צ
רבי מאיר שליט"א דומ"ז קהלתנו

**ברכת מזל טוב להסבים הגה"ץ ר'וי
באבוב שליט"א, הגה"ץ רב דביהה"ד
אטמאר-העריסאן שליט"א**

ואגן תפלה שימושת בית צדיקים זו ישפיע שפע רב לנו ולכל ישראל, ויריה כ"ק ממן שלט"א רוב תענווג ונחת מכל יו"ח, ונזכה עוד רבות בשנים הקרובות בצל הקודש, עדני נזכה שהוא יוליכנו קוממיות לארצנו, בב"א.

די באהאלטן קען זיין אויך אופאר אופנים, ס'קען זיין
בפשתות או מ'זעט זיך שעמען, און ס'קען זיין או די
באהאלטנקייט אויך אחלך פון די גולדות, או דאס
אלין אויך אמדרייגא אין עבודת ה', ווי העכער מאיז, ווועט
מען זיך באהאלטן נאכמער.

ס'אייז א בחינה פון והצגע לכת עם אלקיך (מייכה ו', ח), וו' הרה"ק דער רב' ר' אלימלך זי"ע טייטשט (ליךוטי שושנה ד'ה הצגע) או' ס'דרוך זיין הצע בעטור הצגע, או' מ'דרוך זיין באהאלטען אויר פון זיך אליעין, מ'זאל אליעין נישט וויסן די מעשימים.

ס' אין ידוע אז וווען הרה"ק רבוי מאטעלע טשערנא באילער זי"ע איז נסתלק געוווארן האבן אלע קינדער גענומען ממדרייגות, אבער הרה"ק רבוי יוחנן מרכחmistוריוקא זי"ע איז געלבלין מיט גארניישט, אונ דער 'גארניישט' האט ער גענומען... די מדרגה האט ער גענומען.

האדמו"ר מבודפשטין: מ'זאגט איז ר' יוחנן מרחמייסטריווקא
האט גועזאגט איז אויך דער 'גארנישט' איז שווין נישט
אייבורגUBLIVEN וויל דער ברודער הרה"ק רבי משה
מקאריסטשוב ז"ע האט עס שווין גענומען, דערפפער איז
פאר אים געלבלון די' גאר-גארנישט..."

כך האדמו"ר מרחמיסטריווקא זצ"ל העת דערציזלט אז
ווען הרה"ק רבינו ר' ברוך'ל מעזיביז זי"ע העת זיך משדן

יעקב זי"ע וווען ער איז געווען א החטן, דארט ברעננט ער א טעם פארואס מגעבט א זיגער⁷.

האדמו"ר מבורשטיין: מגעבט א גאלדענע זיגער וויל די צייט איז גאלד. ס'אייז דאריך ידוע פון הגה"ק מרכז החתום סופר זי"ע וואס ער האט געזען וויאס זי"ט טווען דארט, אין קוּ-אַרט, האט ער געפֿרָעַגְט וויאס זי"ט טווען דארט, האט מען אים געזאגט איז זי"ט טווען טרייבּוֹן די צייט, האט דער חותם סופר געזאגט, "פארטּוּבִּיט דֵּי צִיּוֹת צוּמִיר, אַיר דָּאַרְפּ דָּאַס הַאֲבָן..."

מרן שליט"א: כ"ק אא"ז מרכז הערוגת הבשם זי"ע האט געזאגט איז ער האלט איז וווען מג'יט צו א רב רעדן צו אים, צי אויף א וויזיט צי אויף רעדן עפֿעס אונען, זאל מען נישט לאנג זיצן בי אים, וויל געווונליך האלט מען אים אויף; אונ טאמער מהאלט אים נישט אויף, דארף מען אודניישט זיצן בי אים...

דער ערוגת הבשם איז אמאָל אַרְיִינְגָּעָקְומָעָן אַיִן בֵּית המדרש אונ ער האט געזען קובזה בחורים וויאס זענען געשטאנען איז אַרְיִינְגָּעָקְומָעָן, האט דער ערוגת הבשם געזאגט, "קומט אַרְיִין צוּמִיר, אַיר ווועל ענק באָרגָן יְרוּשָׁלָמִיּוֹת..." האבן די בחורים געפֿרָעַגְט, "ויאס מִינִינְט דָּעָרְבִּיּוֹת?" האט דער ערוגת הבשם געזאגט, "אַיר זע רְבִּי דָּעָרְמִיט?"

האדמו"ר איז ער שוינט איר שוינגענדיגט איז איר האט אַסָּאָר צִיּוֹת, מסתמא האט איר שוינגענדיגט בבל, קען איר איריך פֿאַרְבָּאָרגָן יְרוּשָׁלָמִיּוֹת..."

האדמו"ר מבורשטיין: מ'זאגט טאָקע אויף הגה"ק הקול ארי זי"ע אַזְיִידָע פֿוֹנוּם החטן, איז ער איז דאריך געפֿאָרְן קִיּוֹן צאנז צו הרה"ק מצאנז זי"ע, ער האט שטאָרְק געאָכְט איז צאנז. אמאָל איז ער געזעסן מיט די תלמידים אונ געשטערט, האט זי געפֿרָעַגְט וויאס מִטּוֹטוֹ דָּאַרט, האט מען איר געזאגט איז מְרָעַדְט מִעְשִׂיות פֿוֹן צאנז, האט די רְבִּיצִין געזאגט פֿאָרְן קָוְל אַרְיִין, "זִיְּצָהּ אָוּן לְעָרָן, ווועט מען פֿוֹן דִּיר דערציילן מעשיות..."

ד. בוייגד משה ענני נישואין (⁸ס'ז) מביא טעם על מה שנוהגן שהכללה נוותנת מתנה להחתן כל מורה ששות כנהו, "ויל ער פֿי מה שכתב בספר קול יעקב שאין דבר מזכיר יום המיתה כמו כל מורה ששות, כי כל דקה ורגע החולפת וועברת לא תשוב עוד, ואפילו אם יהיה איש אלף שנים, עם כל זה כל רגע אשר חלף ו עבר מתקרב האדם אל המות, עי"ש בארכיות. ועל כן כשנושא תחבולות יותר לבטל את היצר הרע ולהכניעו, لكن נוותנת לו הכללה כל מורה ששות.

געווען מיט'ו טשעראָנאַבְּילְעֶר מגיד⁹, האט דער רְבִּירְבּוֹרְכְּלִי בְּיִ אַלְעַ שְׁבַּע בְּרֻכוֹתְּ גַּעֲבעְנְטְּשְׁטָס אַלְעַ גַּעֲזָאָגְט אַלְעַ שְׁבַּע בְּרֻכוֹתְּ, בְּיִ דִי לְעַצְּטַע שְׁבַּע בְּרֻכוֹתְּ ווּעַן מִהְאָט אַנְגְּעָנָסְן דִּי כּוֹס, האט ר' משה קָאַרִיסְטּוּשׁוּבְּעָר אַנְגְּהָאַלְטָן דִּי כּוֹס אַוְן גַּעֲזָאָגְט, "מִיְּן טָאַטְעַ אַיז אוּרְקָא מַוחְתָּן" ... אַוְן ער האט געגעבן דעם כוס פֿאָרְן טשעראָנאַבְּילְעֶר מגיד.

האט הרה"ק רְבִּי אַהֲרֹן טשעראָנאַבְּילְעֶר זי"ע געזאגט, אַז דער בְּרוּדְעַר ר' משה האט דאס געקענט טוֹן, וויל ער איז געווען גַּאֲרְנִישְׁטָה בְּיִ זִיקְרָן, האט ער נִישְׁט גַּעֲדָאָרְפּט מַוְרָא הַאֲבָן.

*

הרה"צ רְבִּי לְוִי יְצָחָק שְׁלִיטָה מסר להחתן מתנה 'מורה שעות' כנהוג.

המחותן הרה"ג ר' ישכר דוב כ"ץ שְׁלִיטָה: מגעבט דאר א זיגער צו דערמאָגָן אַז דִּי צִיּוֹת אַיז טִיעָר. מְרַנְּשְׁלִיטָה: נאָך אַרְמָז אַז דָּא, אַז מַדְאָרְפּ האַבָּן שְׁכָלְלַן פֿוֹנְקַט ווִי אַזְיִיגָּעַר מַאֲכָעָר דָּאַרְפּ זִיךְרָאַסְטְּקָעָנָעָן אַז דִּי אַלְעַ קְלִינְעַשְׁרִיְּפְּלָעַר אַינְעָם זִיגָּעַר, דָּאַס זַעֲלָבָעַ דָּאַרְפּ מַעַן ווִיסְקָעָן אַז כְּדִי צוּ אַוְיסְנָזְקָעָן דִּי צִיּוֹת דָּאַרְפּ מַעַן האַבָּן דִּי קָאָפְּפָן פֿלָאָץ, דָּאַס גִּיטָּט נִישְׁט פֿוֹן זִיךְרָאַלְיָן.

צדיקים האַבָּן גַּעֲהָאָט עֲנֵנִים אַיִן דִּי זְמָנִים, מַזְעַט אַיִן סְפִּי תְּלִמְדִידִי בַּעַל שְׁמָ ווִי זִיךְרָאַבָּן אַיִן דִּי יְעַדְעַזְמָן אַרְיִינְגָּעָלִיגְּטַן מַמְאָכָל אַז עַסְקָפּוֹן פֿוֹן דִּי יְמִינִים, פֿוֹן יְעַדְעַזְמָן נְעַמְטָמָעָן אַז אַרְוִיסְטָדְרָפּוֹן פֿוֹל מִיטָּזְאָקָן. בֵּין חֲנוֹכָה קָעָן מַעַן מַמְשִׁיךְ זִין דִּי הַיְלִיגָּעַט טָעַג וְכָדוֹמָה, צָעַט זִיךְרָאַס אַז צְדִיקִים האַבָּן אַרְיִינְגָּעָלִיגְּט גַּרְוִיסְטָעָן כּוֹחוֹת אַיִן דִּי זְמָנִים.

האדמו"ר מבורשטיין: דבר בעתו מהו טוב.

מרן שליט"א: אין ליובאוויטש זאגן זי", "מַדְאָרְפּ לְעַבְנָמִיט דִּי צִיּוֹת!" וויאס מִינִינְט מַעַן דְּרָעָמִיט? אַז מַדְאָרְפּ שְׁטָעַנְדִּיגְּט לעַבְנָמִיט די פֿרְשָׁה פֿוֹן דִּי ווֹאָךְ.

הגראי"ד כ"ץ: ס'אייז דא בריוו וויאס הגה"ק רְבִּי מְשָׁה לְיִיב כ"ץ צִלְלָה הַיְד הַאֲט גַּעֲשְׁרִיבָן צו זִין שְׁוֹעֵר כ"ק מַרְנָה הַיְגָד

ב. הרה"ק רְבִּי מְרַדְכִּי מַטְשָׁעָרָנָאַבְּיל זי"ע שִׁידְךָ אַת בְּתוֹעַם הרה"ק רְבִּי יְחִיאָל מִיכְלָ מַיְאָמְפָאָלָע זי"ע בְּנָהָרָה"ק רְבִּי יְצָחָק מַיְאָמְפָאָלָע זי"ע חֲתַנְהָרָה"ק רְבִּי בָּרוּךְ מַמְעַזְבּוֹז זי"ע.

ג.-cr הוא פתגם המקובל אצל חסידי ליובאוויטש בשם הרה"ק בעל התניא זי"ע שצרכיהם לחיות עם הזמן, והינו עם פרשת השבוע, ללימוד ממנה ולהוציא ממנה הוראות החיים במשך השבוע.

אבער מהאט נישט געקבנט מאבן קיין מציצה בפה, האט צעהלimumער רב גע'פֿסְקָנט אָז מַזְאֵל ענדעריש מאבן די ברית שלא זמנה כדי צו קענען מאבן מציצה בפה.

אין די אוגדט הרבנים אין אמריקא האט זיך געטונן קריטיק אויף דעם וואס צעהלimumער רב האט גע'פֿסְקָנט אָז זִי האבן געזאגט אָז זִי האבן געפרעגט די שאלת פון הגאון רב' חיים עוזר זיך', האט צעהלimumער רב שפעטער געזאגט, "איך דארך דאס נישט פרעגן פון ר' חיים עוזר, איך וועל דאס פרעגן פונגס שימליךער רב..."^ה און ער האט

ה. ראה בספר דמותות תבניתו (תולדות הגה"ק מצהילים עמוד מ'): בענין זה מסופר, שהיות הרבנים שהתנגדו להוראות רבינו לא היו מוציאים מדינית אונגארן, על כן לא ידעו להעריך גודלת הגאון הצדיק משאמליהא זצוק"ל ככל הצורך. אמר להם רבינו "דער שאמלוייר רב אין אונגארן איך איזוויי רב' חיים עוזר אין די ליטא".

הרוה"ץ רבוי לי יצחק: ס'ווערט טאכע יעצעט מקוים וואס די רביצין האט געזאגט... מ'דרצילט טאכע מעשיות פונעם קול ארי.

האדמו"ר מבורשטיין: צאנזער רב האט געזאגט אויפֿן קול ארלי שביעות נאכּן פֿלּפֿול, אָז נאָר ער האט פֿאַרְשְׁטָאַנְגָּן די פֿשְׁעַטְל.

מרן שליט"א: מהאט פריער געזאגט (אבל מסיבת התנאים) אָז מהאט געזאגט אויפֿן קול ארי אָז ער איז דער ווילנער גאון פון אונגארן.

עלליק צו דעם האט מען געזאגט אויף הגה"ק דער Shimleyir رب' זצוק"ל. דאס איז געוווען בעמיס ההם גאנץ אַנְפָאָנְג וווען הגה"ק צעהלimumער رب' זצוק"ל אַז געוווען אין אמריקא, איך נאכּנְשְׂט געוווען אַזְוֹיוֹי הַיִנְט אָז מַהְאָט נישט אַהֲיָמְגָעָלָאָזֶט די קִימְפָעְטָאָרִינְס נאָר צְוּוּי-דָּרִי טעג, אָז מַהְאָט גַּעֲדָרְפְּט מַאְכָן די ברית אין שפיטאל,

הזכיר לפניו

אַדְרָבִּיבִן הַלְּבָבִים וְשָׁעַר אַהֲרֹן
אַרְיוּנְעַמְּקָם וְזָהָר אַרְשָׁפָה
לוֹדוֹ כְּרִין אַפְּטוּרְשְׁלָמְיאָ -
מִטְּאַלְעַנְשָׁק וְאַסְּטָעָז
שְׁעָה קָרְבָּרְגִּי בְּלִיטְשְׁוָרְלִיטִן
רַם סְרִרְפְּהָרְשָׁרְתִּיכְלִים

הזמן עיון נושא
לסוד ולעומת נאות, לוֹן לְפָנָן
טָמֵן, טוֹמֵן וְלָשָׁבֵס בְּמַדָּק
וְהוֹתָנָן נאי טבּוּזָה וְרוֹא

עצה טננה

סְדָדָה טְלָלָנוּסָה סְפָסָה יְשָׁעָר בְּשָׁעָה הַבָּקָר
כְּלִוְן לְסָדָה סְפָסָה הַלְּבָבָן בְּנֵי הַתְּמִימִים
שְׁקָרְבָּן שְׁנִינָה 2 אַפְּגָנָה 3 אַגְּלָם שְׁנָה 5 אַגְּלָם

**א פָּאֶפֶּא דְּאוּוּנָעָן
לְעַיְלָא לְעַיְלָא
בְּמַנִּין הַמְּרֻמָּם שֶׁל הַזָּה
נִקְּמָן אַדְמוֹר שְׁלִיטָאָא**

בְּנֵיהֶם זְגַדָּו 8:15

טאקע איזוי געטונג, ער האט געפערעגט די שאלת פונעם
שימלוייר רב¹.

הגר"ד כ"ץ: כ"ק מאן זצוק² ל האט געהאט התרת הורה
פונעם שימלוייר רב².

שלמה, ואז חזר הגה"ק משימוליא מכתב בנוסח הורמאן, ולאחר
זמן כשהיה הגה"ק משימוליא בעיר פפא לחותנות נכדו הגה"ק
רב משה ליב כ"ץ צצ"ל עם בת כ"ק מאן הייניך יעקב ז"ע, תהא
שוב הגה"ק משימוליא על קנקנו של מון ז"ל ומצאו מלא וגודש
בכל מוכמי התורה כאחד הגודלים, ווערך לו מכתב הורמאן, ז"ל
המכتب (נדפס בספר חולדות ויחי יוסף חלק א' עמוד ו-רגנ):

ב"ה יומ ג' לסדר נצ"י תרפ"ח לפ"ק. עדות ביוסוף הוא המסביר,
ועל סדרו מנוחת חבר חדה, ה"ה הרב החריף ובקי עצום וגודל
בתורה וביראת ה' תורה כ"ת מ"ה יוסף גריינוואלד נ"י אבן
יקורה בק"ק סאטמאר י"א, מכיריו התייחס לשערר וכעכשי ביחסו
لتלמיד חכם מופלא, לו לב מבין להבין דברי חכמים וחידותם,
ועסיק באורייתא תדריא כל הימים לרבות הלילות, ועיניו כיוונים
על אפיקי הש"ס והש"ע, אי לאזאת כל מין דין סמייכי לנו והנני
לעתרו בעטרת חכמים, ורשות נתנו לנו להורות בישוראל מיד
ולדורות, יורה יורה דין דין כל יודיע דת ודין, וכל מקום אשר
דבר המלך מלכו של עולם מגיעו וודתו, יכולין לסמור על הוראותך
זכות אבותינו אשר בארץ החיים נ"ע תעמוד לו בל יצא מכשול

ו. ראה שו"ת לחם שלמה מהודרא תנינא (ו"ד סימן כה), מה שכתוב
הגה"ק משימוליא זצוק³ להג"ר יוסף דוב ליבערמאן זצ"ל
איש אמוני של הגה"ק מצעהלים זצוק⁴, ומאריך בדבריו שאן
לעשות המילה ביל מיצחה בהפה, וידחו את המילה עד שתבא
לביתה כדי לקיים מוצות מילה כדת של תורה. ומשמעותו מה
שבספר הרה"ח ר' אהרן געשטענטנער הי"ו בשם הג"ר יוסף דוב
הנ"ל, שהגה"ק מצעהלים פקד עליו לשלווח השאלה להגה"ק
משימוליא, אולם מבלי לכתוב לו שהוא שואל זאת עבור הגה"ק
מצעהלים, ובשביל השערורי שנתהוה בניו יארק באגדות
הרבניים אודות זה.

ז. ראה מה שכתב הראה"כ הגה"ח ר' יצחק דוד הכהן פריעדמאן
ז"ל בקובנאנטס יד כהן (אותרכ), מה שסיפר כ"ק מאן זצוק⁵, שלחה
להגה"ק משימוליא העורוטוי בדייני מקאות על ספרו לחם

מודש ניסן בין הזמנים בחצרות חזשיטו מיש א שטארקן הצעלות! וathan שניהו בצדה.

חנוך וסדרי הליטאים
כ"ג הפטים - ניסן תשפ"ה
שם שטרת פולין, פולין אודז - דס א-טוטש-טולטה פולין ווילנ

ס"ו ליטו - געגע לישין 5:00 ש בשין הרשר מתן שניהו צדקה: 54	ס"ו ליטו - אחר צרים לישין 2:30 ש על ליטו שמי בשין הרשר מתן שניהו צדקה: 55	ס"ו ליטו - ליפוי גניזים לישין 10:30 ש על גניזה ברשות בשין הרשר מתן שניהו צדקה: 56	ס"ו תפלה שחורי בכני כץ-טיא לישין רעלשטיין קיטס רעלשטיין בשין הרשר מתן שניהו צדקה: 57
--	---	---	---

האדמו"ר מבורשטיין: דער אויבערשטער זאל העלפּן
מ'זאל זיך טרעפּן אויר שמחות געוזנטערהייט.

מן שליט"א: יא יא, מ'זווישט דערפונ בעי אונז.

* * *

**שיות קודש בעת ביקור כ"ק האדמו"ר
מתולעת יעקב שליט"א בקדש פנימה
אצל כ"ק מרכן אדמו"ר שליט"א**

וּמְבָ' וַיַּרְא תְּשִׁפְ"ה לְפָ"ק

ממרן שליט" א: ס'אייז ענני דיזמא, וויל דיאנדערע וואָר
ההאַדְמוֹר מותולעט יעקב: אונז מאָקן אי"ה חתונה אַקינֶד.

פרשת חי' שרה איז דאר די זיוג פון יצחק ורבקה.
דארטע זעט מען אוז די יסוד איז געועען חסד, אליעזר האט
געזאגט (בראשית כד, יד) אונתא הוכחת לעבדך ליזחיק, די
גאנצע זאַר איז דאר גענאנגען מיט חסד, לכאורה ס'אייז
דאָר דא תורה, עבודה, אונ גAMILות CHSDIM, ווּאַס טוֹט זיך
מיט תורה? ...

האדמו"ר מבורשטיין: דער טאטע פון שימלויינר רב ליגט
דאהי אין ניו יארק.

הגרייד כ"ץ: עיר האט געדרפט אנטלויפן קיין אמעריקא.
די יארצ'יט איז כ"ח סיון.

למהחותן, ולהחתן:

דער אויבערשטער זאל העלפּן מ'זאל שטענדייג זען נאר
שמחות ונחת געזונטערה הייט, א גוטע וואָר.

מתחתת ידו, ויעשה חיל בישראל. ה'כ"ד או"ג הכו"ח באהבה, הק' שלמה זלמן עהרונרער אבדפ"ה.

דאָס איז דאָר דער גאנצער ענין פון שמחת חתונ ווּלְהָה, ווּילְדָעָר אוּיבָעַרְשְׁטָעָר האָט אָזֶוּ באַשָּׁאָפָּן דִּי ווּלְעָלָט אָז דער סָדָר הַבְּרִיאָה אַז גַּעֲגָנְגָעַן צּוּבִּסְלָעַן סֻוֹף מְעַשָּׂה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה, אַז קָוְדָם אַז גַּעֲוָעַן דִּי בְּרִיאָה אָז נַאֲכָדָעָם האָט דער אוּיבָעַרְשְׁטָעָר באַשָּׁאָפָּן אָדָם הַרְאָסָן, אָז אָדָם הַרְאָסָן אַז גַּעֲוָעַן דער תְּכִלִּת ווּאָס האָט גַּעֲדָרָפְּט אלְעָס מַתְקָן זַיִן, אָז אָדָם הַרְאָסָן אַז אוּיר נִישְׁתְּגַעַן אַינְגָּאנְצָן בְּשִׁלְמָוֹת, האָט דער אוּיבָעַרְשְׁטָעָר גַּעֲזָגָט (בראשית ב, יח) לא טּוֹב הִיּוֹת האָדָם לְבָדוֹ אַעֲשָׂה לוֹ עַזְרָנְגָּדוֹ.

ס'שטייט אַינְסְפְּרִי מַוסְרָר אַז רְשָׁעִים גַּיְעַן פָּאָר זַיִן, ווּילְדָעָר זַיִן נַאֲכָעָבָן זַיִעְרָע תְּאוֹוֹת. כ"ק מַרְוָן מַבְּעֵלָזָא זַיִעָא, האָט גַּעֲזָגָט אַז מַדְאָרָף ווּאוּינְגָּעַן צּוּוֹשָׁן הַיְמִישָׁע אַיְזָן, מִזְאָל האָבָּן אַזְעַלְכָּע שְׁכָנִים ווּאָס מִזְאָל האָבָּן פָּוֹן ווּעְמָעָן זַיִן צּוּשָׁמָעָן, נִישְׁתְּאַז מַווּיל זַיִן אַנְטְּלוּפָן עַרְגָּעָץ אַז ווּאוּינְגָּעַן דָּאָרטָן.

נאָר דִּי גַּאנְצָע עַבּוֹדָת הַיְיָ אַיְדִישׁ קִינְגְּדָעָר אַז מִיטָּחָדָות, מִדְינָת דָעַם אוּיבָעַרְשְׁטָן סִי מִיטָּתָּה אָזֶן סִי מִיטָּעַבּוֹדָה דָוָרָךְ אַחֲדָות, יַעֲנְגָר זַאל אוּיךְ הַאָבָּן, גַּמְילָוֹת חַסְדִּים אַז נִישְׁתְּאַז אַינְגָּשָׁמִיוֹת אַז מַדְאָרָף הַעֲלָפָן פָּאָר אַצְוּיְיטָע אַיִד, נִאָר בְּרוּחָנוֹת אַוִיךְ, אַז אַיִינְאַיְד לְעַרְנַט זַיִר אַרְוִיסָּפָן צּוּוֹיִיטָן, מִמְילָא אַז גַּמְילָוֹת חַסְדִּים אַיְסָוד פָּאָר דִּי גַּאנְצָע תְּוֹרָה.

ס'שטייט אַינְסְפְּרִי פָּסָוק (שם פָּסָוק כב) ווּשְׁנֵי צְמִידִים עַל יְדֵיה עַשְׂרָה זְהָרָה זְהָבָה אַיְזָקָעָגָן דִּי עַשְׂרָת הַדְּבָרָות, אַיְינְזִיט פָּוֹן דִּי לְחוֹתָה אַז גַּעֲוָעַן עֲנֵנִים שְׁבִין אָדָם לְמִקְומָם אָז דִּי אַנְדְּרָעָזִיט אַז גַּעֲוָעַן עֲנֵנִים שְׁבִין אָדָם לְחַבְּרָיו, אָז סִאַז גַּעֲוָעַן מְזָה וּמְזָה הַם כְּתוּבִים. זָאגְט כ"ק אָז מַרְוָן הַעֲרָוגָת הַבְּשָׁם זַיִעָא (פ' חַיָּה דָה ווּשְׁנֵי צְמִידִים) אַז דָּאָס קַוְמָת צּוּוֹמָז זַיִן אַז מַדְאָרָף הַאָבָּן בַּיּוּדָע, אָז אַיִינְסָן אַז דָעַם צּוּוֹיְינְגִיָּט נִישְׁתְּאַז, מִמְילָא אַז אַחֲדָות אַיְסָוד אוּיךְ אַיְן תְּוֹרָה וּעַבּוֹדָה.

- כוֹלֶל רְבִינוֹ -

כוֹלֶל בּוּקָר קָהָלָת יְהָקָב פָּאָפָּא
בְּשִׁיאָמוֹ בְּקָמָן אַזְדָּוָר שְׁלִיפִיכְיָא

הַכְּנָה
דְּרַבָּה
לְקָרְאָת
יִמְיָה הַחָג
הַקְּדוּשָׁה

הַחַלָּה
מַעְשָׂר
וּוְיַהְלָם

מַתְן שָׁכָר
מִיחְוָד
וּוּמָם
שְׁמַשְׁתְּפִים

רָאָה מְלָאָמָה
גְּפַשְׁת אֲוֹדָות
גְּפַשְׁת הַשְׁלָמָה

שָׁעָה לִימּוֹד הַתְּבוּרָה
קוֹדֶם הַתְּפִלָּה
מִשְׁעָן 7: עד 8:15
פָּרָד לְהַלְלָד בְּחַמִּינִי הַנִּילָל

תְּפִלָּת שְׁחָרוֹת
בְּמִינְיָן הַמְּוֹרְכָּב אַלְפִּים
זְנוּת תְּפִלָּה בְּשָׁעָה 8:15

פָּת שְׁחָרִית כְּחַרְתָּכָה
בְּכַדְמֵי הַנִּילָל – זְנוּת מְעַכְתִּית

דְּחִימָל אָרָן עֲרָד

סְהָאָט גַּעַר אַז אַז עַרְעַע טָעַם,
וּוֹשְׁמַעְמַעְמַע אַז דִּי טָאגְט
מִיטָּזִין רַעֲכָטָע פָּסָ!

קְוָדָמָת לְכָל אַבְּרִי אַגְּשָׁת
לְקָרְאָת יִמְפָּנִים בְּיַמְּנוֹת הַבָּעֵל"

הַדִּיבָּרָת אַז דָעַם טָאגְט מִיטָּט
אַשְׁיָרָה תְּבוּרָה וּמְנִינָה
שְׁחָרִית קְבוּעָה וּמְרוּמָה
וּמְתַן שְׁכָרָה בְּצָדָה.

לְחַדְשָׁמָה | לְחַבּוּרוֹת
בְּבִלְבָדְלִינְגָן לְרַבְּבָן יְהָקָב נִאָר דִּי נִאָר בְּלִינְגָן
917-914-5850

בדעת יסוד פונעם ערוגת הבשם בדרכי חסידות ובתלמידי
בעל שם איז געווען ענליך צו אברהם אבינו, ער האט דאס
גנישט מקבל געווען פון זיין עטלעורך און רב'יס, ער איז
דאך געווען איטומ און א תלמיד פון הגה"ק הכתב סופר
זיין, און ער האט אלילין אנטגעוויבן חקר'גען.

האט ציר אנגעהויבן איז ס'אייז געוקומען צו אים א איז
אוון געברעננט א נועם אלימלך, אוון דער ערוגת הבשם
האט מרגיש געוווען א שטארקע טעם אין דעם, אוון איזוי
האט ער אנגעהויבן חקר'ינען. שפערטער האט אים איינער
געברעננט א ייטב לב, אוון דער ייטב לב האט דאר געדראקט
זויין ספר אן שר'יבן וווער דער מחבר איז, האט דער ערוגת
הבשם נאכגעפארשט וווער דער מחבר פונעם ספר איז, אוון

האדמו"ר מתולעת יעקב: דער חתן איז אן אײַנִיקָל פונעם
ערוגת הבשם.

מן שליט: יא יא, אן אייניקל פון מיין שוואגער [הר'ג]
ר' אליעזר דוד גריינוואלד שליט"א מטעתש]. זי' זענען
מיוחסים, אייניקלער פון בעלאז, קאמארנא, זידיטשוויב,
ראפאשייך; מיין שוואגער [הרבענית הצדיקת מטעתש ע"ה]
אי' געונען אַמִּיחָסֶת.

האדמו"ר מתולעת יעקב: מיין זיידע [הגה"צ רבי יואל זוסמאן מעירץ צ"ל] איז דאר געועען א תלמיד פונעם ערוגת הבשם.

מרן שליט"א: יא יא, אודאי.

A collage of various images related to Shavuot, including a large golden chuppah, a menorah, a torah scroll, and decorative elements.

דעם, ער האט מרגיש געוווען את התעוורנות אין דעם. איז ער צוגענאנגען צו א צוּיִיטָע אַיד אַין שְׁטָאַט אָונְ גַּעֲזָאָגֶט אָז ער האט אָן אַינְטָעַרְעַסְאַנְטָעַס ספר ווֹס ער פִּילְט אַשְׁטָּאָרְקָע טעם דערין, האט יונער געזאגט, "אָדְרָבָה לְאַמְּרִיר עַס אָוָר עַזְּעַן", אַבָּעָר יונער האט נִישְׁתַּמְגִיש גַּעֲוֹעַן אָזָא טֻם.

זעט זיך אויס אָז סְאַיְזָעַן זַיְן שְׁוֹרֵש נְשָׁמוֹה.

*

מן שליט'א: מ'זעט אָז צְדִיקִים הָאָבָן זַיְן צְוָגָעָרִיט צו אָשְׁמָחוּה. דער מנהג פֿוֹן מאָכָן שבת אוּפְּרוֹף אִיז אָז מנהג קְדָמוֹן, סּוּוּרְט גַּעֲרַעְנְגַט אָין מְגַן אַבְרָהָם (אוֹחַ סּוֹף סִימְנוֹן רַבָּב), אָן אַפְּיָלו אָין דִי נִינְיָן טַעַג מְאַכְּט מְעַן שבת אוּפְּרוֹף (יעַן מִקּוֹר).

ער איז געפָּארַן צו אִים, אָוָן אַזְוִי אִיז ער נְתַקְּרָב גַּעֲוֹוָרָן צו חִסְדִּים.

האדמוֹר מַתּוּלָעַת יַעֲקֹב: מִיטְּינָן נָועַם אַלְימְלָך אִיז גַּעֲוֹעַן אָז ער האט עַפְּעַס קְוּדָם נִישְׁתַּפְּרָאַשְׁתָּאַנְעָן.

מן שליט'א: אִיךְ האָבָן מִקְּבָּל גַּעֲוֹעַן דִי מַעְשָׁה אָז אִיךְ האָט גַּעֲרַעְנְגַט עַטְלִיכְעַס סְפִּירִים, צְוִישָׁן זַיְן גַּעֲוֹעַן אָז נָועַם אַלְימְלָך, אָן דער עַרְוָגָת הַבְּשָׂמָחָת אַרְיִינְגְּעָקוֹקָט דערין אָן ער האט גַּעֲהָאַט עַפְּעַס אַשְׁטָּאָרְקָע הַרְגָּשָׁה אָין

ה. בהזדמנות אחרית ה'גִּבְעָן כ"ק מן שליט'א על נָוסְחָא זו שמתהלה לא הבין מן העורגות הבשְׂמָחָת ז"ע בספה"ק נָועַם אלְימְלָך: "אִיךְ האָבָן עַס נִישְׁתַּפְּרָאַשְׁתָּאַנְעָן."

פַּת שְׁחָרִית

עַס וּוּעַט אַיְהָ זַיְן צְוָגָעָרִיט
טַעַג נָאָק דִי תְּפִלָּת שְׁחָרִית

טַעַמָּה וּמְשִׁקָּאֹת

דוֹרְכוֹאַיס דִי סְדִירַה הלִימָוד וּוּעַט אַיְהָ
זַיְן צְוָגָעָרִיט בְּרוּתָהָה, קָאוֹט
מְלָקָן צְוָקָע, קָאָלָט וּוּסְעָע, אָן קוֹקִיס

גִּמְרוֹת וּסְפָּרִים

די אַוצְרָה הסְפָרִים בְּבִית מְדֻרְשָׁינוּ
אִיז אַגְּנָפְלוֹטָה נִיעַגְוָתָה, קָאוֹט
סְפָרַה הַלְּכָה וְחַסְדָּיוֹתָה לְהַגְּוֹת בְּדָבָרִים
תּוֹרָה, אָן דָּקְגִּיטָה לְבָבָוּת הַתּוֹרָה,
בְּקָשָׁה לְהַלְמָדִים, בְּשַׁעַר צְרוּקָה
ליַיְזָן זַיְן סְפָרִים אָפָן לְעָרָעָן.

**תַּמְאִידָה
אַבְנָנָן**
וְאַתְּנָאָה
בְּבָנָה
בְּבָנָה
בְּבָנָה

ישִׁיבָּת בֵּין הַזָּמְנִים

שְׁעָרֵי קְהִלָּת יַעֲקֹב פָּאָפָא
אַזְבָּנָה, נָוִי אַרְדָּךְ

בְּנִשְׁיאָה כִּיּוֹם מָרוֹן אַדְמָנִידָר שְׁוּסִיטָה

סְטוּרָה תְּשִׁיבָּתָה: הרָבִיב הַגִּיגָּר
פְּהָלוֹ אַבְהָדָם מִוְשְׁלִיכְיָה, אַרְבָּאִישָׁי הַהְלָלָה וְהַחֲלָקָה

די קָול תּוֹרָה קְלִינְגַּט

די נְבוֹד שְׁמִים אִיז גּוֹיִס

קָומָן, אָוָן זַיְן
דוֹ אִיךְ אַחֲלָקָה.

לְסִדְרָה הַלִּימָוד מִשְׁעָה
1:30 נָעַט שְׁנָה 9:45

\$5

לְסִדְרָה נָעַט שְׁנָה 9:30
לְסִדְרָה נָעַט שְׁנָה 9:45

\$4

לְסִדְרָה לְפִי הַתְּפִילָה
8:00 נָעַט שְׁנָה 9:15
לְסִדְרָה שְׁחָרִית
9:15 נָעַט שְׁנָה 9:45

\$4

לְסִדְרָה הַלִּימָוד מִשְׁעָה
11:15 נָעַט שְׁנָה 9:45

\$4

עַלּוּ בְּקוֹדֶשׁ פְּנִימָה

פְּקוּדִי-וִיקְרָא תְּשִׁפְפָּה

ט

מן שליט"א: ביום ערוגת הבשם אין דבר געווין אמעשה ווען ער אין נישט געוזנט געווין און מהאט אים געדארפט אפערירן, אז די דاكتויריים האבן אנפאנג וואך קובע געווין איז ס'וועט זיין די וואך די אפראציע, האט דער ערוגת הבשם געזאגט איז די אפראציע וועט נישט

בגדים הוצאותיים והלבישו אותם מחלצות.
והנה אמרורוז"ל היכא דמי בעל תשובה באוטו פרק, וצריך שישוב בתשובה כל כמה שהוא באוטו פרק, משא"כ לאחר החתונה כבר הגיע לפיק אחר, על כן המנהג ללבוש בגדי החתונה כנון שטרויים"ל וכדומה עוד שבת מקודם, לעשות פועל דמייניג לבוש בגדים אחרים לעשות תשובה מהאהבה קודם החתונה.

חימס סיון תקנא סעיף א), פשת אין איז מ"דארף מאכן א הינה צו א שמחה, מ'קען נישט צוגין צום שמחה און א הינה.
האדמו"ר מתולעת יעקב: דער ערוגת הבשם פרשת צו ד"ה ופשת את בגין) איז דבר מאיריך אין דעם עניין פון שבת אויפרוף^ט.

ט. ראה שם דבריו הק' ונראה הא דנהיגי חסידים ואנשי מעשה דזמנן החתונה ואיילך לובשים מלבושים מיוחדים שאין בחור מתלבש בהם, לרמז לו על דרך יראת' טהורה עומדת לעד ה"ד נושא אשה ואחר קר לומד תורה, ובגדים רמז לחילוקא דרבנן כדאיתא ביהי רצון קודם עטיפה הטלית, ומרמזים לו דבגדים שבישל בהם קדרה אל ימזוג כוס לרבו על דרך שאמרו חז"ל חזקה אין אדם שותה בכוס אל אם כן בדקו, דמכאן ואיילך יstor

ספערץ
יעלע
מתן
שכחה
בצדלה

תפלות 10

בראשית
פ"ז
הדרה"צ
הדורות'צ
שליט"א

9:15

9:15

סדר בין רזומנים

פ"ז, סדר בין רזומנים

וועלכע
חרזוע
בתורה?!?

איסטודרכ-
איקערן דעם
ההנערן
ייחיבן
הזהרים?

פ"ז, סדר בין רזומנים

פ"ז, סדר בין רזומנים

והתענין מrown שליט"א: ווער איז דער מחותן?
האדמו"ר מתולעת יעקב: הרב חיימ דוד מעץ, א זון פון
מיין טאטנס ברודער הגה"צ רביע יעקב מעץ שליט"א
אב"ד תפארת יחזקאל.

מרן שליט"א: בי' צדייקים איז דאר געווען א היכנה צו א
שמעה גרויסע זאר! ס'אייז געווען אין דעם גאנצטער
ענינים ביים צוגרייטן. ס'אייז געווען וואס האבן געמאקט א
ליךן און ברונינפֿן ביים קובע זיין די זמן החתונה, מהאט
געמאקט א גאנצט עסּק פון די היכנה.

ס'אייז גוטע סיינן אויף די וואך, וואס מ'רעדט אין די
פרשה פונעם בנין המשכן, און מ'בוייט אידישע שטוב
אייז עס אורך איזויי מ'בוייט און משכן, מ'בוייט א שטוב פאר
השראת השכינה, מהאפט איזוי מיטין אויבערשטנס הילף,
אונז דארפֿן טוּן וואס אונז קענען טוּן, און דאס איברגיגע
בעט מען פונעם אויבערשטן איז ער זאל אונז העלפן.

א שמעה געבט א חזוק, סוף כל סוף איז עס א זמן וואס
מלוייבט דעם אויבערשטן איז מ'זעט אידישע דורות, איז
עס דאר א גרויסע זאר.

הזמן מעורר! ס'שטייט (מדרש משל, ט, ב) כל המועדים יהו
בטלים וימי הפורים לא נבטלים, זאגט כ"ק אא"ז מרן
העורגת הבשם זי"ע (торות לפורים סוף ד"ה שושנת יעקב) איז דאס
אייז מرمז אויף די התעוררות וואס איז אינן די נסים פון דרכ
הטבע, איז איד איז מכיר אויף די הנגגה בדרך הטבע,
איז מ'ליקוט אוריין אין די מגילה זעט מען איז אלעס איז
געוען בדרך הטבע, און דאס ברעננט את התחזקות איז די
אמונה איז בתוך הטבע איז אויך דא השגחה, אלעס איז פון
אויבערשטן.

'מעודים' מינט מען מלשון קביעות עניין, ס'אייז א
באשטיימטע זאר, איז ס'לייכט א לעכטיגקייט אין א זמן,
אייז אפילו טאמער אלע אנדערע מועדים און הארות וועלן
ווערן בטל אין די גלות, אבער וימי הפורים לא נבטלים, די
הארה איז דער אויבערשטער פירט די וועלט בתוך דרכי
הטבע דאס איז לא נבטלים.

ס'גigkeit יעצעט פרשת ויהל, שטייט אין פסוק (שמות לה, א)
ויקהל משה את כל עדת בני ישואל, בי א שמעה קומען
זיך אידין צוזאמען, וויל מ'קען נישט אלין פירן א שמעה,
מ'דארף זיך צאמקומען מיט נאך אידין.

ס'גigkeit יעצעט פרשת פרה, איז מ'מאקט חתונה א קינד גרייט
מען זיך דאר אויך אלין צודערצוו, ממילא טוט דאס ריאנגיגן.
כהאב געהרטט אמאל וואס דער באבובער רב כ"ק
האדמו"ר רביע שלמה זצ"ל האט דערציליט איז ווען הרה"ק
רביע מאטעלע הורנטטיפלער זי"ע האט זיך געט'זובילט איז

זין יעצעט, מהאט זיך געוואנדערט אויך אים ווייזוי ער
ווײיסט איז ס'וועט נישט זיין יעצעט. צום סוף האט זיך דער
פראפעסאר צושניטן די פינגער האט מען עס טאקו
געמודז אשפטופֿן.

שפערת האט מען אים געפרעגט, "פון וואו האט דער
רביע געוואוסט איז די אפאראציע וועט נישט זיין יעצעט?"
האט דער ערוגת הבשם געזאגט, "אויב איך האב נישט
געוואוסט א שבת פארדעם פון די אפאראציע, האב איך
פארשטיאנען איז ס'וועט נישט זיין". דאס מיינט איז שבת
אייז א היכנה; דאס זענען השגות!

אמאל ווען כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל איז געווען בי' כ"ק
מרן מבעלזא זי"ע איז דער רב ז"ל אריינגעקומען שפערת
צום טיש. פארען טיש איז דער משמש אוריין צום רב ז"ל און
געזאגט, "רביע, ס'אייז שוין שפערת, מ'דארף זיך שיין צואילן
און ארייניגין צום טיש", און דער משמש האט אנגעחויבן
אויסרכענען ווער ס'יצט שיין אלץ בעי'ם טיש, און ער
האט אויסגערעכנט איז "פאפא רב זיכט שיין בעי'ם טיש",
דארף מען זיך דאר טאקו צוגרייטן צום טיש! דארף מען
טאקו א היכנה!"

ס'אייז אינטערעסאנט, סתם איז קווקט עס אויס ווי א
העכערע זיך פון חסידים איז מ'גרייט זיך צו צום דאווענען,
און מ'קען נישט דאווענען סתם איזוי און היכנה, אבער
באמת איז דאר דאס א משנה (ברכותה, א) חסידים הראשונים
הייו שוהים שעה אחת ומתרפלים; מ'דארף אבער האלטן
דערביי... .

ואיחל כ"ק מרן שליט"א: דער אויבערשטער זאל
העלפן בשעה טובה ומוצחת, אין א מזלא"דיגע שעה
געזונטערה הייט, דער אויבערשטער זאל העלפן מ'זאל
דורות ישרים ומבורכים, און זכות אבות זאל באגלייטן.

* * *

**שיחת קודש בעת ביקור כ"ק האדמו"ר
מתולעת יעקב שליט"א בקודש פנימה
אצל כ"ק מרן אadm"ר שליט"א
יום ד' ויקהיל תשפ"ה לפ"ק**

האדמו"ר מתולעת יעקב: אונז מאכן א"ה חתונה א קינד.
מרן שליט"א: אה! הוודו לה' כי טוב! דער אויבערשטער
געבט, און מ'דארף לויין דעם אויבערשטן.
מ'האלט יעצעט בין גאולה לגאולה, צוישן פורים און פסח,
ס'אייז דאר א גרויסע זמן.

ויען, ס'אייז געועען תש'כ צייטן, אביסל פריער פון דעם. ער האט דאר געוואוינט קודם אין ויען.

ואיחל כ"ק מון שליט"א: דער אויבערשטער זאל העלפֿן ס'יאל זיין אין א מזל'ציג שעה, בשעה טובה ומוצלחת געוזנטערהיט, דער אויבערשטער זאל העלפֿן זכות אבות זאל וויטער מגין זיין, מיאל זוכה זיין צו דורות ישרין ומוברכים געוזנטערהיט. כל טוב זיטס געונט.

מקוה פאר די חתונה, האט זיין שוער הרה"ק דער דברי חיים זי"ע געזאגט אויף אים, "ער טובלט' זיך איזויז און ארבעים!" דהינו מיט אלע כוונות.

אדר איז דאר אויבערשטער זמן, אדר איז סוף יאר וויל ניסן איז דאר אונפאנג איר איזויז סייטיט (שמותיב, ב) ראשון הווא לכם לחדי השנה, איז עס דאר א זמן פון תשובה, און איזויז בי צדיקים איז געועען א גורייש התעוררות איז ס'אייז געועען א חתונה אלול, קען מען זאנן איז זעלבע זאר איז איז מאכט יעכט חתונה, איז עס א זמן פון התעוררות.

*

מון שליט"א: איך געדענוק וווען דיין זיידע [כ"ק הגה"ץ רבוי יחזקאל מערץ זצ"ל] איז אונגעקומען קיין אמריקא פון

קבלת דרייוו בין הזמנים ניסן תשפ"ה איז אין פולן קראפטן!

הדריבט בטעני טענעלאגיט

ונטל אום אימער טיל:

מיינ קבללה אבציטע
איש איש לבי מודרגיטו

מיר האבן די שטאראקייט - לאמריך זיך הייבן אינאיינטס!

אין הקב"ה בא בטראוניה עם בריותיו

די נסיזן איז שטאראק; אבער דו ביסט שטעראקער!

יעדען בחור מאכט
און עליל' מיט קבלות
טובות בענייני
טענעלאגיטו!

מיר האבן די שטאראקייט - לאמריך זיך הייבן אינאיינטס!

ואתם תהיו לְיִמְלֹכֶת כָּהֲנִים וְגַוי קָדוֹשׁ, מֵהֶאָט נַאֲכִנִּישׁת
עֲרָדֶת פָּוּן קַיִן עַשְׂרַת הַדְּבָרוֹת, מֵהֶאָט נַאֲקִרְנִישׁת
עֲזָגָת וּוְעָגָן דִּי תּוֹרָה, אָנוּ פָּאֵר אַלְעָם הַיְבָט מַעַן אָנוּ אָז
וְאָתָם תְּהִיוּ לִי מַמְלָכֶת כָּהֲנִים.

פשט דערפּון איי, אוֹ דאס אַיז אַן עַקְסְטָעַרְעַ אָזָן, אוֹ פָּאֵר
מִהַיְבָט אַן דִּי תּוֹרָה דָאָרְפַּעְתָּ אַן מִיטָּ דִּי דִינִים פָּוּן דִּי תּוֹרָה
וְגַוי קָדוֹשׁ, מִהַיְבָט נִשְׁתָּאַן מִיטָּ דִּי דִינִים צַוְּ זִין מַמְלָכֶת כָּהֲנִים
נַאֲרָטָא מַעְרָע עַטְצָן וּוְילְטָס מַקְבִּל זִין דִּי תּוֹרָה דָאָרְפַּט עַטְצָן
זִין מַמְלָכֶת כָּהֲנִים גַּוי קָדוֹשׁ; עַטְצָן דָאָרְפַּט זִין, אָנוּ עַטְצָן
וּוְעַטְסָן זִין, אַבְעָר עַטְצָן מוֹזָעָט עַנְקָן דָאָס אַרְיִינְגְּנוּמָעָן אַין קָאָפַּ.
נַאֲכָדָעָם אַיז טַאָקָע גַּעוּוֹעָן טָהָרָה שְׁלַשְׁת יָמִים אֶל תָּגְשָׁוּ
אֶל אַשָּׁה (פְּסִיק טָהָר), אָנוּ נַאֲכָדָעָם הָאָט מַעַן גַּעֲגָעָבָן דִּי עַשְׂרַת
הַדְּבָרוֹת.

די עַשְׂרַת הַדְּבָרוֹת גַּופָּא אַיז גַּעוּוֹעָן אַמּוֹעַט הַמְחַזֵּיק אֶת
הַמְרֻבָּה, וְוְילִי אַין דִּי עַשְׂרַת הַדְּבָרוֹת אַיז דָאָךְ דָא תְּרָבָּ
אָוֹתִוּת, אָנוּ אַזְּוִי וּוּיְטָרָה.

אַין לִימֹוד הַתּוֹרָה אַיז דָא דִי חַבְנָה אַז פָּוּן אַיִן וּוְאָרְטָפּון
אַמְשָׁנָה אַז פָּוּן אַיִן דִּיּוֹק פָּוּן אַמְשָׁנָה קּוּמָעָן אַרְוִיס תִּלְלָ
תְּלִים שְׁלַהְלָכוֹת, צִי אֲפָלוּ אַגְּרָסָא אַז דִּי גַּמְרָא צִי מִזְאָגָת

דברות קודש

לבחורי כהה מכינה לשיבה בתלמוד תורה
צאן יוסף דחסידי פאפא בעיר מאנסי

יום ה' יתרו חמשה עשר בשבט תשפ"ה לפ"ק

עלולה השרף באילנות

אין מזרין אלא למזרזין, די חשוב'ע טיערעה בחורים פירן
זיך איזוּוּ עס דארף צו זיין, אונן לערנען תורה מיט' יראת
שמים.

היאינט איז חמשה עשר בשבט, ס'אייז ראש השנה לאילנות,
זאגט די גمرا (ראש השנה ז). מיי טעמא שבו עלולה השרף
באילנות, איז ס'אייז ארויס די זאפט אונן די ביינער. די לימוד
דערפּון איי, אוֹ די זאפט איז טַאָקָע זַיְעַר קְלִין אָונָ אַבְיסָל,
אַבְעָר וּוְאָס ס'וּוּעָט אַרְוִיסְקּוּמָעָן דערפּון אַיז זַיְעַר אַסָּאָן.

ممלאכת כהנים וגוי קדוש

די ואכעדייגע סדרה איז קבלת התורה, בי' קבלת התורה
טרעפעט מען איז די ערשותע זאָך פָּאֵר קבלת התורה איז גַּעוּוֹעָן
אוֹ דער אוּיבְּעַרְשְׁטָעָר האָט גַּעֲהִיסָּן זָאגָן פָּאֵר אַידִישָׁ
קִינְדָּעָר (שְׁמוֹת ט, ד-ו) אַתָּם רָאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרִים וּגְוָי.

קהל קהילת יעקב פאפא

תָּמִיסָה עַיְלָה מִן אַמּוֹרָה הַגָּהָק זָקְוָל • בְּנִשְׁאָוֹת כִּיק מִן אַדְמָוָר שְׁלִיטָא

654 Bedford Avenue, Brooklyn NY 11249 • 718-624-6598

Mailing Address: 130 Lee Ave. Suite #291, Brooklyn NY 11211

משגרים אָנוּ בָּזָה בְּרַכּוֹתֵינוּ הַעֲמֹקוֹת הַיּוֹצָאֹת מִעְמָקָה הַלְּבָב, מַול הַאֵוֹן אַחֲרֵי וּרְבָּם פְּעָלִים, אֲוֹשֶׁר רֹוח בָּו,
אֲחֹבָה וְנַחֲמָד לְכָל, גְּבוּרָה דָמָרָא סִיעָא וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְמִינָה מְצָלָה, רֹץ כָּבָבִי וּגְבוּרָה כָּאָרְלִי לְכָל קְדָשִׁי
בֵּית חַיָּנוּ וְתִפְאָרָתֵנוּ, מַנְצָח עַל מְלָאכָת בֵּית הָיָה בְּכָל יָמִים וְיָמִים כָּאָרְלִי לְעַשְׂוֹת בְּעִתִּים
מִיּוֹחָדים, הַיָּה זָמְנִי רְצֹוֹן, מַוְעָדִי קָדוֹשׁ, וַיְמִימָה שְׁמָחָה בְּחֶצֶר הַקָּדוֹשׁ, אַיִן גּוֹמְרָא צִי מִזְאָגָת

דייד כל בית פאפא העסְקָה הנְּמֹרָץ לְכָל קְדָשִׁי בֵּית חַיָּנוּ

הר"ר אברהם יוֹאָל מַאנְדָּל הַיּוֹן חבר הנהלת קהילת יעקב היל

לרגל השמחה הגדולה בעמונו בנישואי בתו הכללה תחוי עם החתן המופלג ייחוק נפתלי קנאפּפּלעַר נִיּוּ וּמִצְוִינִי
תלמידי ישיבתנו היל' במתיבתא קריית פאפא בן הר"ר יוסף מאיר קנאפּפּלעַר היי' מחשובי אַנְשָׁי' מאנסי

יהי רצון שתשכח לרואות רוב תענג וначת קדושה מכל יוֹם, ומתברך בכל מני השפעות טובות, ותזכה להמשיכָה
בפועלותך הברוכות למען כבוד בית פאפא, עדי נזכה לעלות לציון ברונה עם מלכנו בראשנו אמן וממן.

המחאליטים והמברכיתים מעהוק הלב

הנהלת הקהלה בשם חסידי פאפא די בכל אתר ואთר

בשיר וקול תודה נברך בזה ברכת מול טוב מעונק לב ונפש, לכבוד ידינו וידיך כל נפש חי, ידינו היקר, עסוק במלכתו נאמנה, ריאת ה' חוף עלי, ידו נטויה לכל דבר טוב,עשה ומעשה בכל לב וופש למען קדושתך וטהרתך של ישראל, מזכה את הרבים, ורבי השכינה טהורה בלב בנות יעקב על דרך המסתור לנו, היה

הרב משה ברילל שליט"א

מנהל בנות יעקב

לרגל השמחה הגדולה השရוה במעונו באירוסי בתו למזל טוב בשעטום

יברכו השית' ישפיע עלי ממעון הברכות, בני חי ומוני, וזכה לדראות בנין ובני עסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום, עד נזכה לבייאת ינון גואלו ומלכנו בראשנו אמן.

המחברכים בכבוד הרואי
עסקני ארגון רוממתנו

تلמוד תורה 'קהלת יעקב' דחסידי פאפא

בגשיות כ"ק מירן אדרמו"ר שליט"א

בלב מלא תודה והכרה, באתי בזה להביע רגשותי הנאמנות בברכת מזל טוב בראוי וכיאות, מול יידי החשוב, מפורסם לשבעה ולתלהה, מלא רוח וחכמה, עשה מלכתו בנאמנה, כמעין המתגבר משפעו מרובה בינתו על לב שומע, מראהו והושבי שמו, היה

מסורת בכל לב ונפש למען הת"ת

הרב יוסף גאנמבה הי"ו סגן מנהל דת"ת

לרגל שמחת נישואיו בתו למזל טוב עם החתן החשוב שריג פיביל לעווי הי"ו ממצוייני תלמידי חביבתך קריית פאפא בן הרב בעל לוי הי"י

יברכו השית' ישפיע עלי ממעון הברכות, בני חי ומוני, וזכה לדראות בנין ובני עסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום, יוכל להמשך בעבודתו בקדוש ברוב אונים ואמי"ח, עד נזכה לבייאת ינון גואלו ומלכנו בראשנו אמן.

המחברך עמוק הלב: שלום יוסף פריעידמאן מנהל דת"ת

Cong. Kehilath Yakov Pupa
Tel. 845-565-7872
POB 178 Monsey, NY 10552

קהלת יעקב פאפא
מאנסי, ניו יורק

בשם כל הקהלה יעלה ויבא קדם מעלה בכבוד ידינו הרבוני המפואר, איש האصولות, מוכתר במעלות ובמדות רמות, מסור ונตอน להטיב להזלה בטוב לב ובמיסירות נאמנה, העשה חסד לאלפים בסבר פנים יפות, להוישט יד וצדקה בכל עת ועונה, מסור בלב ונפש למען קהילתנו ה'ך, ותשקיים מיטב כוחותיך וכשרונותיך למען פריחות ושגשוג קהילתנו ה'ך בעוד ותעצומות, היה

הר"ר שלמה משה בערקאוויטש הי"ו

גבאי נאמן בבית מדרשו רבות שנים

לרגל שמחת נישואיו בנו למזל טוב החתום ברוך ני"ו עם בת הר"ר שמעון לעדרמאן הי"ו

שי רצון מן קדם אבוחן דבשמי, שיזכה לזרות רוח נחת והוחבת הדעת קדושה, ויזכה לדראות בנין ובני עסקים בתורה ובמצוות, לאורך ימים ונשימים טובות, אך טוב וחסド שכון תמיד באחל, וכל ברכתו התורה הייל על דראש, וכל מי שעוסקים במצוות ציבור באמונה הקב"ה שלם שכרם, ישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם וגאומו אמן.

המחברכים עמוקה דלאבא: הנהלת הקהלה

זין, אדער אוֹז מ'פִירט זיך נישט אַזְוַיּוֹי עס דארף צו זיין, אונז מליגט נאר אָדוֹש אַבִּי אוֹז מ'לְעָרְטָן תורה, אונז ווילְן נישט אַזְוַיּוֹ לְעָרְנָעַן.

דאָס האָט גְּדָרִים גְּדָרִים, דאָס מִיְינֶט אֵין אַנְדָּעָרָע וְעוֹרְטָעָר אָז דִּי בֵּית הַמְּדָרֵש אַיְזָאָנוּזָעָר פְּלָאָצָן וְאוֹן אַונְזָו וְעוֹרָן מְחֻוָּנָה, אָנוֹן אַוְיכָפָע דָּעַם אַיְזָאָנוּזָעָר מְסֻדּוֹת.

עד פנים ל'גיהנום

דאָס ווֹאָס דִּי גָּאָס זָאָגָט אַיְזָבִי אַונְזָנִישְׁטָן נְגָעָ. דִּי מַוְשָׁנָה זָאָגָט (אַבְּתָה, כ.) עַז פְּנִים לְגִיהְנּוּם וּבוֹשָׁת פְּנִים לְגַן עַדְן, דאָס מִיְינֶט מַעַן אֹז וּוֹעֵן מַגִּיט אֲרוֹס אַוְיכָפָע דִּי גָּאָס מַזְזָעָן זַיִן שְׁטָאָרָק, אָנוֹן אֹז אַיְנָעָר וְוַילְּ אֲרוֹסִיגְּיָין לְגִיהְנּוּם אַוְיכָפָע דִּי גָּאָס מַזְזָעָן זַיִן אָנוֹן עַז פְּנִים אָנוֹן נִישְׁטָן קָוָקָן וּוֹאָס דִּי גָּאָס זָאָגָט.

וּבוֹשָׁת פְּנִים לְגַן עַדְן, גַּן עַדְן מִיְינֶט מַעַן דִּי בֵּית הַמְּדָרֵש. מַמְּילָא דָּאָרָף מַעַן ווִיסְקָן אֹז דָּא אַיְזָן דִּי בֵּית הַמְּדָרֵש דָּאָרָף מַעַן מְחֻוָּנָה וְעוֹרָן, מַלְעָרְטָן זַיִן אֲוֹסָס דָּא אַיְזָן בֵּית הַמְּדָרֵש פָּון דִּי תּוֹרָה, אָנוֹן פָּון דִּי עֲנֵנִים וּוַיְאָזִי מַדְאָרָף זַיִן צַוְּ פִּירָן וּוַיְאָזִי צַוְּ מַלְעָרְטָן דִּי עֲרְלִיכָּעָ חִסְּדִישָׁע אַיְדָן אָנוֹן גִּינָּן בְּדָרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ, דאָס אַיְזָן תְּכִלָּתָן פָּון דָּעַם פְּלָאָצָן.

מַמְּילָא דָּאָרָף מַעַן צַוְּ ווִיסְקָן מַעַן זַיִן דאָס אַרְיִינְגָּעָמָעָן אַיְזָאָרָיִן, אֹז דאָס אַיְזָן דִּי יְסָוד פָּון אַונְזָעָרָע מְסֻדּוֹת, אָנוֹן "דִּי נְקוּדָה אֹז מַזְאָל וְוַאֲקָסָן מִתְּ" תּוֹרָה מִטְּ יְרָאָת שְׁמִים" דאָס קָעָן מַעַן נִישְׁטָן לְאָזְן פָּאָר אָנוֹן אַנְדָּעָרָע פְּלָאָצָן, דאָס מַזְזָעָן זַיִן דָּוָקָא בֵּי אַונְזָנָה זַיִן אָנוֹן ווִיסְקָן וּוַיְאָזִי צַוְּ פִּילְוּוּעָן, אָנוֹן וַיְאָזִי צַוְּ אַרְבָּעָתָן אַוְיכָפָע דָּעַם.

אמֶר רַבִּי אֱלִיעָזֶר צִי אָמֶר רַבִּי אֱלִיעָזֶר, צִי אָזָא גִּירָסָא אָדָעָר אָז גִּירָסָא, וּוּעַט מַעַן מַאֲכָן אָן עַסְקָ דָּעָרְפָּון 'לְמַה לֵי', פָּאָרוֹוָס שְׁטִיטָת אַזְוַי אָנוֹן פָּאָרוֹוָס שְׁטִיטָת אַזְוַי, דָּס קָוָמָט צַוְּ עָרְנָעָן אָז דִּי אַיְזָן וּוֹאָרט אַיְזָן זַיְעָר אָסָא.

אוֹבֵ אַזְוַי דָּאָרָף מַעַן צַוְּ ווִיסְקָן אֹז דָּאָס זָעְלָבָע אַיְזָן נְגָעָ בֵּי דִּי אַנְדָּעָרָע עֲנֵנִים וּוָאָס מַהְאָת עַסְקָ גַּעֲוָעָן פָּאָרָקְבָּלָתָן הַתּוֹתָה.

תורה עם יראת שמים

דאָס עַרְשָׁטָע יְסָוד דָּאָרָף מַעַן ווִיסְקָן "אַז לְעָרָן תּוֹרָה מִטְּ יְרָאָת שְׁמִים!" בֵּי אַונְזָה אָטָם גַּעֲוָאָסָט אָז תּוֹרָה דָּאָרָף גַּיְין מִטְּ יְרָאָת שְׁמִים, דָּאָס אַיְזָן כָּמַעַט אַתְּנָא אַיְזָן דִּי לְמַודָּתָה, אָז נִשְׁטָה דִּי יְרָאָת שְׁמִים וּוָאָס הָאָב אַזְזָעָן צַוְּ עָרְנָעָן! אָז נִשְׁטָה דִּי יְרָאָת שְׁמִים אַיְזָן דִּי תּוֹרָה גַּאֲרְנִישָׁט וְעוֹרָטָן! אָזָא אַזְדָּאֵי אַיְזָן דָּא אַיְזָן תּוֹרָה לְשָׁמָה אָסָאָק מְדָרְגָּות, אָבָּעָרָד אָס אַיְזָן טָאָקָע אַזְוַי אָז סְדָאָרָף זַיִן תּוֹרָה מִטְּ יְרָאָת שְׁמִים. אוֹבֵ אָס אַיְזָן דָּעַם דִּי דְרָכִים וּוַיְאָזִי מַדְאָרָף זַיִן צַוְּ פִּירָן, אָנוֹן וַיְאָזִי מַשְׁטָעָלָט זַיִן אַוְעָקָע, לְמַשְׁלָחָד אָס אַזְזָעָן חִיצְוָנִיות בְּרָעָנֶגֶט פְּנִימִיּוֹת אָנוֹן אַזְוַי וְוַיְיָטָרָע, וּוָאָס דָּאָס אַיְזָן פָּון דִּי וַיְכִטְיָגְסָטָע זַאֲכָן, אָנוֹן וְעוֹגָן דָּעַם הָאָבָן אַונְזָמָסָות, וְוַיְיָלָתָה טָרָעָפָט מַעַן בֵּי אָסָאָק אַנְדָּעָרָע פְּלָעָצָעָר וּוָאָס לְעָרְנָעָן תּוֹרָה אַוְיכָפָע זַיִן תּוֹרָה! אָנוֹן וְוַיְלָן נִשְׁטָה לְעָרְנָעָן תּוֹרָה וְויְ אַנְדָּעָרָע לְעָרְנָעָן תּוֹרָה, צִי אָזָא אַזְמָגִיט נִשְׁטָה אַגְּעָטָן אַזְוַיּוֹי עַס דָּאָרָף צַוְּ.

ברכת מזלא טבא מעומקא דלבא לכבוד האי איש נבון, שמו הטוב נודע בשערם, נחמד למללה ואהוב למלטה, שמעותנו נאה, עושה פרי התבואה, פועל גודלות ונוצרות למען עתיד דורותינו, המצדקי הרבים וכוכבים, איש החינוך ונשוא הפנים, מסור לבב ונפש לעמָן כ"ה מרן אַדְמוֹנִיר שליט"א בחינוך הבנים על דרך המסורת לנו, עומדת תמיד לימינו בעצה ותחזיה במאור פנים, ה"ה

הרב אַשְׁר לְאָזִי שְׁלִיטָא מְנָהָל דָתָתְּ המְרָכָזִי

לרגל שמחת נישואיו בתו למזול טוב בשעתו"ם עם החתן החשוב ישע"ג אלדבּערנָעָר נ"יו
מחזיני תלמידי מתיבתא קריית פֿאָפָאָן הָרָב מְדָכִי שְׁלִיטָא

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמיים שיזכה לרוח תענווג וחחת מכל יצח, ויזכה לראות בפֿאָלְמָה המורובים מתוך נחת ורחבות הדעת לדגל דור שיחא ורואה לקבל משיח צדקנו, עד נזכה לישועת של ישראל באביה משה ומלכנו בראשו ב"ב".

אחרון צבי ברילל מנהל דת"ת מאנסי ז'ואל פריעדמאן יו"ר ועד החינוך מאנסי

גוטע גערוך, און טאמער דער חוש הריח טויג ניישט, שפירת
מען נישט וואס ס'אייז גוטע זאן. דאס איז דער ענין פון
שושנת יעקב, איז מיהאמט א גוטע חוש הריח בבחינת והריחו
ביראתה.

פורים איז דאך געווען קימעו וקבלו היהודים מרצון הטוב.
לכארה וויאזוי קען מען דאס פארשטיין או אלעס בייעצעט
אייז נישט געווען ברצון הטוב?

נאך דער ענין איז, איז בי' קבלת התורה איז דאך בכל יומ
יהיו בעיניך כחדים, שבועות איז זמן 'מוֹתָן' תורהנו און נישט
זמן 'קְבָלָת' תורהנו, וויל זמן קבלת תורהנו איז יעדן Tage;
דער ענין פון קבלת תורה דארף זיין ברצון הטוב, און און
דעס קימעו וקבלו ליגט מדידות מדידות, עבר עכ' פ' וווען
סקומט צו דעם ענין דארף איז האבן א גוטע חוש הריח
אויזויאו א שושנה.

הײַנט בײַטאָג איז דאך געווען ט' אדר, ט' אייז טוב, דאס
קומט אויך צו לערנען אוּז מְדַאֲרֵף הַאָבָן א גוטע חוש הריח.

לימוד מכל דבר גשמי

אֶז מְגַיִיט אַרְיִין צו אֹזָא בֵּית הַמְּדֻרְשׁ דָּאָרָף מֵעַן זַיְקָ צַוְּגָרִיטָן
נִשְׁתַּת נָאָר בְּגַשְׁמִיּוֹת אֶז מְבִוּתָא אוּפָּאָר בֵּית הַמְּדֻרְשׁ, נָאָר אוּפָּאָר
מִיטָּאָר חַלְקָ הַרוֹחָנִי. סְאיַז דָּא אַיְסָוד וּוְאָס דִּי סְפָרִים הַקָּ
עַנְעָן פּוֹלְמִיט דָעַם, אַז יַעֲדַע אַזְּקָ וּוְאָס הַאָט אַחַלְקָ הַגְּשִׁמִּי
הַאָט אוּפָּאָר חַלְקָ הַרוֹחָנִי, אַונְפָּן יַעֲדַע דָבָר גַּשְׁמִי דָאָרָף מֵעַן
זַיְקָ עַפְעָס אָפְּלָעָרָעָן.

דִּי וּוְאָכְעָדִיגָּע סְדָרָה אַזְּ דָא אַן אַינְטָעָרָעָסָאנְטָע זָאָן.
סְשִׁטִּיטָה בְּיַיִם דָעַם חַטָּא (שְׁמוֹת לְבָ, כ) אַז מְוֹשֶׁה רְבִינוּ הַאָט
לָעַרְנָעָן אוּז אַזְּ דָאָרָף שְׁמַעְעָן אוּפָּאָר זַיְקָ צַיְדָא דָאָס הַאָט אַ

ובאופָן זה אוּטָץ וּוּטָס וּוּסָן פָּוּן דָעַם אַונְעָטָץ וּוּטָס
עַנְקָ צַוְּשָׁטָעָלָן צַוְּ דָעַם, וּוּטָץ וּוּקָסָן תַּלְמִידִי חַכְמִים
ירָאִי הָ, עַנְקָעָרָעָ עַלְטָעָרָן וּוּלָעָן זַעַן פָּוּן עַנְקָ אַסָּאָן אַיְדִיש
נַחַת, אַונְסְּאָל זַיְן אַכְבָּד פָּאָר אַונְזָעָרָעָ עַלְטָעָרָן בְּעוֹלָמוֹת
הַעֲלִילִינוֹם, אַונְמִיר זַאלְעָן אַלְעָן צְזָעָמָעָן גַּיְן קָעָן מַשִּׁיחָ צְדָקָנוּ
בְּבָ"א.

* * *

דברות קודש

בעת מסיבת החיים לרجل קביעה מוחות
וחונכת הבית לבית המחדש החדש
42 שטיבל בעיר בארא פארק י"א

יום א' כי תשא תשפ"ה לפ"ק

וְהַרְחִיכָּה בִּירָאָת הָ'

שושנת יעקב צהלה ושמחה. דארף מען פארשטיין וואס
עפָעָס 'שושנת יעקב'?

בְּיַיִם בְּרָכָה פָּוּן צִחְק אַבְּנָנוּ שְׂטִיטִיט (בראשית כ, כ) רָאָה רִיחָ
בְּנֵי בְּרִיחָ שְׂדָה אֲשֶׁר בָּרָכוּ הָ, שְׂטִיטִיט אַין חַסִּידִישׁ שָׁעָם סְפָרִים
אוּז אַין פְּסוֹק שְׂטִיטִיט (שׁע' א, ג) וְהַרְחִיכָּה בִּירָאָת הָ, אַז מִיטָּא
הַרְגָּשָׁה פָּוּן אַרְיחָ קָעָן מֵעַן מַרְגִּישׁ זַיְן, דָאָס מִיְינָט רָאָה רִיחָ
בְּנֵי אַזְּדִי חַושָׁה הַרְחִיכָה פָּוּן יַעֲקָב אַבְּנָנוּ אַיז זַיְעָר גּוֹטָם, אַז עַר הַאָט
קָעָן גּוֹטָם שְׁמַעְעָן.

דָאָס מִיְינָט מֵעַן שושנת יעקב, שושנה אוּז אַרְוֵז, וואס
טוֹט מֵעַן מִיטָּא רְוֵז? אַרְוֵז שְׁמַעְעָקָט מֵעַן; דָאָס קומט צו
לָעַרְנָעָן אוּז אַזְּ דָאָרָף שְׁמַעְעָן אוּפָּאָר זַיְקָ צַיְדָא

Cong. Kehilath Yakov Pupa
Tel. 845-565-7872
POB 178 Monsey, NY 10592

קהל קהילת יעקב פאג'ן
מאנסיס, ניו יורק

ברכות מאלופות שלוחות זהה מול כבוד ידידינו היריח, איש אשר רוח בו, מוכתר בחר שם טוב, הולך תנאים ופועל צדק, עסוק
נמרץ למון הכלל והפרט, בלבבו עשה מעשה בכל לב ונפש לכל קדשי הקהילתו הָהָ, ולזרבי יהידי אַנְיָשׁ בְּפָרְטִיּוֹת בְּלָב
זהב, ראש וראשון לכל דבר שבדקדושה, מקבל כל אדם בסבר פנים יפות, אהוב ונחמד לכל, גברא דמרא סיעא, הָהָ

הר"ר נחום גרינוולד הי"ו חבר הנהלת הקהלה

לרגל השמחה השרואה במעונו בנישואיו בין החתן החשוב ייחיאל ני"ו עם בת הר"ר נתן אלימלך קאהן הי"ו מחשוב אַנְיָשׁ פָּה מאנסי

ובו בזמן נשגר בזה ברכת מזל טוב לכבוד אבי הירק באנשיהם הרה"ח המפו ר' עמרם יודא גראנוולד שליט"א מוזני חשבוי קהיל עדתנו

יעודו השנית שירכה לראות ברכיה והצלחה בפרי עמל, ויתברך משמי מרים עם חיים ברכיה שמחה שלום, ויזכה לתמישי עם בעבורתו בקדוש לזכות
את הרבים, וכל מי שעוסקם בצדכי ציבור באמונה הקביה שלם שכרם, והחינה עיניהם בשובן לzion ברוחמים, ומלאנו בראשון אמן.

הمبرכים מקרוב הלב: הנהלת הקהלה

ס'דארף צוגין מיטן' צוגאנג או זעדר עולם דארף צו וויסן אויף וואס די בית המדרש אויז אועוקגעשטעלט; די בית המדרש אויז אועוקגעשטעלט אויז' קומט דא צום דאוועגען!
אודאי או נאכ'ן דאוועגען קען מען רעדן איינער צום צוויטן, צי זאלעס זיין אויז' מ'זעט זיך צו א קידוש צי סטם אויז, מ'זאל רעדן איינער צום צוויטן און זיך נאכפרעגן, "וואס מאקסטו עפֿעַס? וואס טוּסְטוּס?" אבער דאס אויז נאר נאכ'ן דאוועגען, נישט בשעתן' דאוועגען.

מ'דארף וויסן אויעצט דאווען איך און יעצעט לעון איך;
אודאי קען מען טרינקען קאועוע פארן' דאוועגען מ'דארף האבן כה, אבער נישט יעצעט שמועסט מען, ס'אי דא אנדעער צייטן וואס מ'טרעפעט זיך איינער מיטן' צוויטן וואס דעם דעםאלטס קען מען שמועסן און זיך העלפֿן איינער דעם צוויטן, אבער נישט בשעתן' דאוועגען און נישט בשעתן' לערנען.

אויב מאיגיט צו מיט איזא מוחשבה אויז מומילא דא קימעו וקבל בשמחה, אלעס גיט מיט א צופרידנקיט, און ס'אייט נישט מיט קיין געצזונגענטקייט או מלואט נישט טון עפֿעַס, און אויז מליליגט ארוייך פרישע זאכן, אונז ליגען נישט ארוייך קיין שום זאכן אויף קיינעם.

מומילא אויב די יסוד אויז אועוקגעשטעלט אויף איזא אופֿן, אויז טאמער איינער גיט נישט מיט דעם פילט ער זיך פשוט נישט אין פלאץ דא, ווילז איז ער היבט אן שמועסן ביהם דאוועגען קוקט אים יעדער אן ווי ער טוט נישט צום זאכן, און אףילו מ'האלט נאכ'ן אינמיין פארנט און מ'שטעלט

גענו מען דעם עגל וישראל באש. לא כוארה אויז שווער וויאזוי פארבענט מען גאלד, גאלד ברענט דאך נישט? זאגט דער אבן עזרא אן אינטערעסאנט עזאך, און מ'קען אריינליגן א בעמישע זאך אין גאלד און דאס ווועט וווען איזיוו עפר, און דער אוור החיכים היל' זאגט על פ' דרכו איז עדע זאך האט דאך חייז, און משה רבינו האט אורייסגענו מען די חייז פון דעם גאלד, און אויז מ'געט אדים די חייז דערפֿון ווערט עס עפר. די ביידע תירוצים איז באופֿן גשמי ובאופֿן רוחני.

מהלך הרצוי לכל הנהגות המקומות

לענ"ד וויל איך דא זאגן א נקודה מיט מיין נוסח וויאזוי איך ווילעס זאגן.

אויב איך זאל ווען אריינקומו מען דא אין בית המדרש און זען א טאול, "שטרענג פארבאטן צו שמועסן ביהם דאוועגען", וואלט איך אראפֿגענו מען דעם צעלט... מיר פארבאטן נישט... בי אונז איז נישט דא איז זאך! בי אונז וויל מען איז דו זאלסט נישט 'וועלן' שמועסן ביהם דאוועגען! ס'אי נישט דא איז זאך ווי 'שטרענג פארבאטן'.

אויב קומט א יונגערמאן אריין אין בית המדרש און טראכט, "אי געוואלד! וואס נאך וויל מען פון מיר האבן, מלואט נישט שמועסט, און מלואט נישט געבן בי די קידושים כך וכך, און וואס נאך לאזט מען נישט?" זאל ער וויסן איז ס'הייבט זיך נישט און, און אויב איך זע איז דיבאים טווען איז זאך וואלט איך זי פארגעההאלטן פארוואס זי טווען איזעלכע זאכן, דאס איז דאך נישט אונזער דרכֿ! ס'אי נישט פארבאטן...
...

תלמוד תורה 'קהלת יעקב' דחסידי פאפא

בנשיאות כ"ק מרדכי שליט"א

ברכת מזלא טבא מעומקה דלבא לכבוד האי מזוכה את הרבים, מרבית תורה לעדרי עדרים, ממצדיyi הרבים ככוכבים, שיחו ונאה ואמרתו נעים, בורחו פי שמים, תורה וראת שמים, שמנו הטוב nondע בשערם, איש החינוך ונושא הפנים, מוסור בלב ונפש לילדיו צאן קדשים, ולכל המלמדים, ה"ה

הרב אשר לאוי שליט"א מנהל רוחני

לרגל שמחת נישואי בתו למול טוב בשעתו

ויה ורצון מלפני אבינו שבשימים שיזכה לראות רוח תנונג לנחת מכל יוון, ויזכה להמשך האור עלי ישראאל המהכם לו מהיר הרחבות הדעת, עשר ואושר ירושי אחורי כל ימי חייו, עלי נינה לקול שנון ולקול שוחה בבאת משיחי דקנו ומלכנו בראשו בב'א.

החברך מקרוב הלב

שותפו לדבר מצוה: שלום יוסף פריערמאן מנהל דת"ת

ס'קען טאקווע אוניך זיין אַרְמֹז אַין דעם אוֹ אַסְטָר האט געזאגט פאר מרדכי הצדיק, "מרדכי! שריי נישט אוֹף אַידֵן! לְקָנוּס אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַנְּמַצָּאים בְּשֻׁוּשָׁן, נָעַם זַיִן צְהָאמָן אָונָן רָעַד צַו זַיִן זָאָג זַיִן זָאָלֶן זַיִךְ מְחֹזֶק זַיִן אַיְינָעַר דָּעַם צְוּוּיטָן, ובָּאוּפָן זַה וּוּעָסְטוּ זַעַן אָז זַיִן וּוּעָלֶן זַיִן אָזְזִי וּוּאָוִיל, אַיךְ זָאָג דִּיר צַו אָז אַיְדִישָׁע קִינְדָּעָר וּוּעָלֶן זַיִן וּוּאָוִיל".

אסְטָר האט ווּיְטָעָר גַּעֲזָאָגֶט 'זְכוּמוּ עַלִּי, מַיוּוּיסֶט דָּאָךְ אָז בַּיְ חַסְידִים אָונָן תַּלְמִידִי בַּעַל שֵׁם האט מַעַן אָז דִּי לְעַצְטָעָרָע דָּוֹרוֹת נִישְׁתָּעָר גַּעֲהַאלָּטָן פָּוֹן קִינְיָן תַּעֲנִיתִים, האט אַסְטָר גַּעֲזָאָגֶט אָז נַאֲכָדָעָם וּוָאָס מִיהָאָט שָׁוֹן צַאָמְגָעָנוּמוּעָן אַיְדִישָׁע דָּעַמְאָלָטָס וְצָוּמוּ עַלִּי קָעָן מַעַן אַבְּסָלָפָאָסְטָן, אַבָּעָר דָּאָס אַיִן נָאָר אַטְפָּל שְׁבַּטְפָּלִים, אָז מַהְיִיסֶט פָּאָסְטָן וּוּעָט מַעַן פָּאָסְטָן, אַבָּעָר נִשְׁתָּעָר דָּאָס זָאָל זַיִן דָּעַר עִיקָּר. וּבָאוּפָן זַה לְאַמְּרָה האָפָּן צַו מְצָלִיחָ זַיִן.

מחית עמלק

מִהְאָלָט דָּאָךְ יַעַצְט אָז דָּעַר זַמָּן פָּוֹן 'לְהַקְדִּים זְכִירָה לְעַשְׂיה, סְאַיִן אָזְמָן פָּוֹן מְחַיִּית עַמְלָק, אָונָן צַו מְחַיִּית עַמְלָק גִּיטִּים מַעַן צַו מִיטָּא שְׁמָחָה אָונָן מִיטָּא חִיזְקָה, קָעָגָן אָשְׁוֹנוֹא גִּיטִּים מַעַן מִיטָּא חִיזְקָה, אָונָן דָּאָס קָעָן מַעַן הַאָבָן דָּוָרָךְ אַחֲוָה, אָז מַגִּיאָט אַיְנָאַנָּעָם צַוְּאָמָעָן גַּעֲבָט עַס אַחִיזָּק.

אַלְעָעָגָמָת נַפְשָׁן וְאָס טָוּן חַס וְשָׁלוּם צַעֲבָרָעָן אַיְדִישָׁע קִינְדָּעָר קוּמָעָן דָּאָךְ פָּוֹן עַמְלָק, אָונָן מַדָּאָרָךְ זַיִן מְחֹזֶק זַיִן קָעָגָן דָּעַם. עַמְלָק אַיִן 'אַשְׁר קְרָחָה', עַר קִילָּט אָפְּ אָז סְעוּעָת שָׁוֹן גַּאֲרָנִישָׁט זַיִן, אָונָן מַקְעָן נִשְׁתָּעָר אָז סְגִיָּט נִשְׁתָּעָר הַיְינָט.

זַי אַוּזָּעָק שְׁמוּעָן מִיטָּא חַבָּר, פִּילְטָ מַעַן זַי וְוִי מַקּוּקָט אִים אָן.

דָּאָס דָּאָרָךְ זַיִן דָּאָ דִּי גַּאנְצָעָר רָוח, אָונָן דָּאָס דָּאָרָךְ זַיִן דִּי יְסָוד וְוּן מִשְׁטָעָלָט אַוּזָּעָק דִּי בֵּית הַמְּדָרָשָׁ.

ירפי של הביחמ"ד

דִּי הַיְינְטִיגָּע סְטִילָאָזְיָה דָּאָךְ אָז מַמְאָכָט אַלְעָס טָוּנְקָל מִיטָּשׁוּוֹאָרָץ... דִּי דַּעֲזִינְעָרָס פְּסָקְנָעָן אָפְּ וְוִיאָזָוִי אִי בֵּית הַמְּדָרָשָׁ דָּאָרָךְ אַוִּיסְקָוּקָן, אַבָּעָר אָונָזָה דָּאָרָפָן דָּאָס נִשְׁתָּעָר הַאָבָן! אָודָאי דָּאָרָךְ אִי בֵּית הַמְּדָרָשָׁ זַיִן לְשֵׁם וְלַתְּפָאָרָת, סְדָאָרָךְ זַיִן כְּבוֹד הַתּוֹרָה, אַבָּעָר זַיִן זָאָלֶן נִשְׁתָּעָר מַחְלִיט זַיִן וְוָאָס הַיִּסְטָה בַּיִּי אָונָזָה, שִׁין, סְדָאָרָךְ זַיִן אִי הַיִּמְיִשְׁעָ בֵּית הַמְּדָרָשָׁ.

לך כנוס את כל היהודים

דָּאָס אַיִן דִּי תַּכְלִילָת פָּוֹן דִּי אַיְחָוד אָז בֵּית הַמְּדָרָשָׁ, מַטְרָעָפֶט אַחֲרָב אָונָן מַיְקָעָן אִים פְּרָעָגָן, "עַנְקָלָאָ, אַיךְ הַאָבָדָר נִשְׁתָּעָגָע נְעַזְעָן נְעַכְעָטָן, וְוָאָ בִּזְטוֹ גַּעֲוָעָן בַּיִּים שִׁיעָר?" אָונָסְאַיִן נִשְׁתָּעָפֶט אָז מַיְאָגָט אִים אַרְדִּין, מַשְׁרִירָת נִשְׁתָּעָר אַוְיָה קִינְיָן אַיִן הַיְינְטִיגָּע שְׁוֹאָכָע דָּוֹרוֹת מַיְקָעָן נִשְׁתָּעָר אַזְוִי רָעָדָן צַו אַיִן, סְאַיִן הַיְינְטִיגָּע שְׁוֹאָכָע דָּוֹרוֹת מַיְקָעָן נִשְׁתָּעָר אַזְוִי רָעָדָן צַו אַיִן, סְאַרְבָּעָט נִשְׁתָּעָר... אַבָּעָר מַרְעָדָט דָּאָ פָּוֹן אִי דִּידְוָתְדִּיגָע שָׁאָלָה, "עַנְקָלָאָ וְוָאָס הַעֲוָת זַיִן עַפְעָס? וְוָאָ בִּזְטוֹ גַּעֲוָעָן בַּיִּים לְעַרְעָנָעָן? וְוָאָ בִּזְטוֹ גַּעֲוָעָן בַּיִּים לְעַרְעָנָעָן?"

סְאַיִן טָאָקָע יַעַצְט אַגּוּטָע זַמָּן פָּוֹן לְכָנָס אֶת כָּל הַיְהוּדִים (אסְטָר ד, ט), אַסְטָר האט גַּעֲזָאָגֶט פָּאָר מַרְדָּכִי, "לְקָנוּס אֶת כָּל הַיְהוּדִים בְּנָמָנה, כְּמַעַן המַתְגָּר מַשְׁפִּיעָן מַרְבָּן אַיִן זַיִן מְחֹזֶק זַיִן אַיְינָעָר דָּעַם צְוּוּיטָן, וּבָאוּפָן זַה וּוּעָסְטוּ זַעַן אָז זַיִן וּוּעָלֶן זַיִן וּוּאָוִיל אָז גּוֹטָה", אָונָסְאַיִן.

تلמוד תורה 'קהלת יעקב' דחסידי פאפא

בנשיאות כ"ק מרן אדרמו"ר שליט"א

בלב מלא תודה והכרה, באנו בזה להביע רגשותינו הנאמנות בברכת מולך טוב ברוך וככאות, מול' דידינו החשוב, מנצח רabbינו, מנצח בכוכבים, מפורסם לשבח ולתהלה, מלא רוח וחכמה, עושה מלאכהתו בוגנה, כמעין המתגבר משפיר מושך הרבה בינו לבין רוחו וחייו וחושיبي שמנו, ה"ה

המחנך הרב יוסף אלוי לעווי שליט"א הרבי תורה וחסידות לילדיו חמד במדחה גדולה

לרגל השמחה הגדולה השוריה במעונו בשמחה נישואינו בתו למולך טוב בשעתו"ם

יברכו השחת וישפיע עליו ממעון הברכות, בני חי' ומוחנו, וויכה לראות בנים ובנין עוטקים בתורה ובמצוות על ישראל שלום, וויל להמשך נגבודתו בקיושת ברוח אונים ואמץ כה, עד כי נזכה לביאת ייון גנאלנו ומלכנו בראשנו Again.

המחבר מעומק הלב: שלום יוסף פריעדמאן מנהל דת"ת

דברות קודש

**בעת מסיבת מלוה מלכה על ר' יוסי' אנטיש
מחפלי בית מדרשו שכוחות סאות'-קאל
בעיד מאנסי בשלוב שמחות שבע ברכת
לבת העסוקה הנמרץ הר' יוסף ברואל
שפיטצעער היין מבוני ומקיימי השטיבל'**

מושאי שב'ק וישראל תשפ"ה לפ"ק

מה תבקש

באמת ואלת איך נאר געדארפט זאגן 'איין וווארט', וויל מ'האט פריער גערעדט [הר'ג' ר' יואל פריעדמאן שליט"א מגי"ש בשטיבל] או מ'דארף בלוי זאגן 'אמן' אויף אלעס, און נאך גוטע ברכה ואס מ'האט דא געגעבן בל'יבט נישט איבער נאר צו זאגן 'אמן'... דאס איז טאקע ריכטיג, אבער לכבוד שמחת חתן וכלה וועל איך זאגן 'צוווי ווערטער'... אונז שטייען דא ביי אשבע ברכות שמחת חתן וכלה, און איז א מסיבה הכרת הטוב לכבוד הר' יוסף [שפיטצעער] היין ואס ער האט הארגעשטעלט דעם בית המדרש מיט זינע הענט מיט די אנדעראע גבאים.

אין אמרת'ן אריין האט איר דאך מײַן זון דער חשוב'ער רב [הר'ג' ר' פינחס חיים שליט"א], ואס ער רעדט גענוג פאר ענק, אויב אוזי ואס האב איך דא נאך מושיפ' צו זיין... אבער דאך אפשר קען מען עפעס זאגן.

מי'זאגט ביי ברכת שבע ברכות אשר יציר את האדם בצלמו בצלם דמותו תבניתו והתקין לו ממנו בנין עדי עד. קען זיין אין דעתם פשוט'ער רמז.

אווי, און אווי וויטער; דארף מען זיך מוחזק זיין קעגן אים און וויסן איז "ניין! ס'קען איז זיין!"

ברכות ונחת לרוב

ובאפק זה האפן מיר וויטער צו מצליה זיין, ברוך ה' איז מיין חשוב'ער זון [הר'ג' ר' לי יצחק שליט"א דומ"ז ב'פ'] טוט דאך דא אויף אוזיפיל, ער וויזט ענק די וועג און ער טוט אסאך, ער לעבעט אויף דעם עולם, און אווי אויך מינען אנדעראע חשוב'ע קינדער וואס טווען דא אויף, זאל דער אויבערשטער העלפן איז זיין זאלן אלע מצליה זיין.

חויז דעם איז דאך דא דער כול' וואס גיט ברוך ה' מיט איזא הצלחה, הוודו לה' כי טוב! דאס איז לא בזכותי, נאר בזכות פון אונזערע עטלערן, דאס איז דאך לא לעתיגקייט! ברוך ה' מ'דארף לויין דעם אויבערשטן! מ'קומות ארין איז בית המדרש און מ'זעט איז חשוב'ע כול', ס'אייז לא לעתיגקייט!

ס'אייז א נחת!

זאל דער אויבערשטער העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו כל מיני ישועות, און די זכות פון טאטן זיל זאל אונז אויך באגלייטן און ביישטין, ס'זאל זיין א כבוד פאר אונזערע עטלערן בעולמאות העליונים, און ס'זאל זיין א כבוד פאר די גאנצע חברייא, און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו וארגמן ימנים לכונן עיר דוד (קרובין לפורים - ברוכת בונה ירושלים), און מ'זאל זוכה זיין צו ביאת משיח צדקנו בב'א.

* * *

בשיר וקול תודה נברך זהה ברכת מזל טוב עמוקה לב ונפש, לכבוד ידינו וידיך כל נשח חי, דידינו היה, עוסקת במלאכתו נאמנה, ריאת ה' החופף עלי, ידו גנטיה לכל דבר טוב, עשוה ומעשה בכל לב וופש למון קדושתן וטהרתן של ישראל, מזכה את הרבה, מרבית השקפה טהורה בלב לידי צאן יוסוף על דרך המסורה לנו, ה'ה

הרב יוסף גרינוולד שליט"א
מנהל דת"ת מאנסי

לרגל השמחה השוריה במעונו בהולדתתו למזל טוב

יברכו והשיות וישפע עליי ממעון הברכות,Bei chi u mazoni, זוכה לראות בנים ובני בנים עסוקים בתורה ובמצוות על ישראל שלום, עדי נזכה לביאת ינון גואלו ומלכנו בראשנו אמן.

**המחברים בכבוד הרואי
עסקני ארגון רוממתנו**

אבל אונז אונז פארן אויבערשטונג "מה תבקש! ואס דער אויבערשטער וויל, דאס גי' איך געבן!"

דאס געבט אונז א געוואלדייגע חיזוק, וויל צו קען דען איז זאגן איז ער געבט אלעס פארן אויבערשטונג? נאר פשט איז איז מג'יט מיט די מחשבה און די איברגיגע העלפט שוין, דער אויבערשטער. איז איז געטראַי צום אויבערשטונג, און ער בעט פונעם אויבערשטונג אָ תפלה "מה תבקש", אָך בעט דיר אָ וואס דער אויבערשטער וויל זאל טאָקע איספֿרין, העלפט אִים דער אויבערשטער אָז זאל טאָקע זיין איז.

וְהַתְּקִין לֹא מִמְנוּ בְּנֵין

דאס איז דער ענין פון והתקין לו מימנו בנין עדיע. ואס איז דאס בנין עדיע? וואס בויט איז? אָיך דארף זיך אוועקשטעלן און אויפֿבוּען זיין בנין וואס וועט זיין עדיע עד לאחר מאה ועשרים, דאס איז די עבדות ה' פון אָיך וואס טוט זיך קיינמאָל נישט ענדיגן; וויאזוי קען זיך אָיך אונטערנעםען איז זיך? דאס איז דורכדען וואס מה'הייבט אָן אָבִיסֵל, אָן די אִיבְּרִיגַע וועט שווין זיין 'וְהַתְּקִין לֹא מִמְנוּ בְּנֵין עדיע', דער אויבערשטער וועט שווין העלפֿן, מְדַארְך נאר أنها'יבן.

די בחינה איז געזאגט געווארן סי' בונגע שמחת חתנו וכלה, און סי' פאר יעדעם איינעם אין זיין עבדות ה'; אָז אָיך שטייט אויך און ער הייבט אָן לערנען אָן ניעו מסכת, אָן ער טראָקט צו זיך אָז דאס איז צו אָשווערע מסכת, אָדער הייבט

כ'הاب געזען אָוָרט פון איינער פון די פּוֹלִישָׁע רְבִּיסְׁצִ'ע אויפֿן פּוֹסָק די ווֹאָך (בראשית ל, ט) ווַיְשַׁאֲלָהוּ הָאִישׁ לְאֹמֶר מָה תַּבְּקַשׁ, אָז דער מלְאָך גְּבָרִיָּאֵל הָאֵת גַּעֲזָגֵט פָּאֵר יוֹסֵף אָונָר לְעַרְנֵת דָּאֵס אָוִיס פָּאֵר יְعֻדָּע אִיך אָז 'מָה תַּבְּקַשׁ', זָאַלְסָט בְּעַטְנָה פּוֹנָעָם אויבערשטונג 'מָה', וואס 'מָה' גַּיְתָּ אַרוֹיף אויף יְרָאָה אָזְיוּי ס'שְׂטִיטִיט (דברים י, ב) מָה ה' אַלְקִידִ שָׁוֹאַל מַעֲמָקָם כִּי אָס לִידָּה, דָּאֵס מִיְּנַטְּ מַעַן אָז דָּזָאַלְסָט דַּר צָוְגָּוֹו אָוִינָעָן אָז זָאַלְסָט אַלְץ בְּעַטְנָה אַיְפָּרְאָה, אַתְּדָּק.

אבל עַמְּקָעָן צּוּלִיָּגָן צוּ דָּעַם, אָז ווּן אָיך שְׁטָעַלְטָ זִיך אָונָ זָאַגְט פָּאֵרן אויבערשטונג, מָוְדָה אַנְיַי לְפָנֵיך מֶלֶךְ חַי וְקִים שְׁהַחֲזָרָת בַּי נְשָׁמָתִי וּכְךָ, דָּאַרְפָּךְ דַּי עַרְשָׁתְּ מְחַשְּׁבָה פִּון אָז דִּי זִיךְן, "רְבָּנוֹ שְׁלַל עָלָמִים! וואס ווַיְלַסְּטוּ צְ'זָאַל עַצְּטָ טָוָן?" ווּוְיל אָז אַיְנָעָר אִיז גַּעַטְרִי צו אַיְנָעָם טְרָאָכָט עַר שְׁטָעַנְדִּיגָּה וואס ווְיל דָּעַר מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים פִּון מִיר, דָּאֵס מִיְּנַטְּ מָה תַּבְּקַשׁ, אָז אָיך טְרָאָכָט שְׁטָעַנְדִּיגָּה "מָה תַּבְּקַשׁ", וואס ווְיל דָּעַר אויבערשטער פִּון מִיר.

די מְחַשְּׁבָה אִיז נָאָך אִידְעָר מַמְאָכָט זִיך אָחָשְׁבָּן, "כּוּוֹיָס נִישְׁטָט, ווְיל אִיך דען טָאָקָעָ טָוָן אַלְעָס וואס דָּעַר מֶלֶךְ פָּאָרְלָאָנְגָּט?" ווְיל ווְיאָזָוּ קען מַעַן זָאַגְט 'מָה תַּבְּקַשׁ' ווּעַן מַוְיִיסְטָ נַאֲכַנְיִשְׁטָ וואס דָּעַר מֶלֶךְ וועט בעטן, אַוְיב וועט עַר בעטן אָז צְ'זָאַל אִים בְּרַעְנָגָעָן עַפְּעָם אַבְּלִיגָּעָ מְתָנָה וואס קָאָסָט נָאָר אָפָּאָר טְוִיזָעָנְטָ דָּאָלָאָר וְעַל אִיך עַס בְּרַעְנָגָעָן, אָבָּעָר טָאָמָעָר בעט ער אָסָאָק קען אִיך עַס נִישְׁטָ גַּעַבָּן, צְ'דָאָרָךְ זָעָן צִי דָּאֵס וואס ער בעט אִיך פָּאָר מִיְּנַטְּ כּוֹהָוֹת, צִי כּוֹעָלָן נִשְׁטָ אַרְבָּעָטָן צִי שְׁוֹעָר אַיְפָּרְאָה דָּעַם.

تلמוד תורה 'קהלת יעקב' דחסידי פאפא

בנשיות כ"ק מרן אדמור"ר שליט"א

בלב מלא תודה והכרה, באנו בזה להביע רגשותינו הנאמנות בברכת מול' דידינו החשוב, ממצדיקי הרבים בכוכבים, מפורסמים לשבח ולתהלה, מלא רוח וכמה, עשה מלאכתנו בוגננה, כמוין המתגבר משפייע מרוב בינוֹת על לב שומע, מיראי ה' וחושבי שמו, ה'ה

המחנך הרב נחמן קאהן שליט"א מרבץ תורה וחסידות לילדיו חמד במדה גודשה

לרגל שמחת נישואינו בתו עם החתן החשוב ר'מי לעווי היי מוצאי תלמידי מתייבטה קריית פאפא בן הר' אלטיר ברוך מאיר לעווי היי

יברכו השיחת יושפע עליי ממעון הברכות, בכי חי ומוחני, וויכה ראותם בנים ובני עיטוקם בתורה ובמצוות על ישראל שלום, וויל להמשך נגבודתו בקדוש ברוח אונים ואמץ כה, עדי זוכה לביאת יון גנאלו ומלכנו בראשנו און.

המחבר עוזמק הלב: שלום יוסף פרידמאן מנהל דת"

שטעל זיך פאר איז איינער בויט אויף א שיינע דירה אונ ער
דאס נישט רייןיגן, גיט עס דאך קאליע.

דאס זעלבע איז אויך ברוחניות, איז מהאט דא אויפגעבעיט
איז שיען בית המדרש, דארף מען אודאי אויפפאסן איז
די דאוועגעגען זאל זיין איזוועי עס דארף צו זיין, פארשטייט
זיך איז אלעס דארף צוגין באופן איז מזאל זיך צוגעוואוינגען
אונ אליין האלטן דערבי, איז איינער וואס קומט אריין און
זעט ווי מהאלט שוין אינטיט פסוקי זומרה און ס'טוט זיך
דאועגעגען, שפירט ער שוין ממילא בי זיך איז און אנדרע
מאל וויל ער קומען פריער און מיטדאועגעגען מיטן עולם, און
צוהען דאס ליאנען, און איזו וויטער.

דאס זעלבע זיך איז מיט די בוניך; מיינט מען דען איז
ס'גייט איזו גראנג, איז מדרוקט קנעפלען און ס'אייז דא א בית
המדרשה? איז די וועלטיליכע בעל הבתישע שפראך וופט
מען עס 'טיסטעם', ס'אייז נישט קיין 'טיסטעם' וואס מדרוקט
קנעפלען און אלעס גיטי פון זיך אליין, נאר מארבעת אריין,
אונ די 'טיסטעם' איז אודער אויבערשטער העלפט... איז אויך
זכות אבות. דאס איז אונזער 'טיסטעם' איז מהאט זכות אבות
אונ דער אויבערשטער העלפט, און אונז דארפן טון וואס אונז
האבן צו טון. דאס איז די גאנצע חכמה און די גאנצע סוד פון
די זאך.

ברכות לרוב

קום איז דא נאר כי הודה עוד לקרה, איז מזרזין אלא
למזרזין, ברוך ה' או מארבעת דא, און דער אויבערשטער

ער אן לערענען א בלאט גمرا און ס'אייז צו שועער, אדער איז
צו שועער צו גיין יעדןTAG צו א שייעור, צי אנדערע עניינים.

איזו אויך איז עס נוגע פאר די עסקנים פון די בית המדרש
אונ איזו אויך פון די אנדערע בתה מדרשים וואס אונז האבן
דא, וואס מיטוט איזיפיל פאר די פלאז, סייז די אלע גבאים
אונ סייז די עסקנים.

פון וואו נעמט מען די אלע כוחות צו אויפטן? און פון
וואו נעמט א יונגערמאן וואס שטעלט זיך אונטער די חופה
די כוחות צו פירן א שטוב וואס זאל זיין ראוי פאר השראת
השכינה? ער קלערט צו זיך, "קען איז דען דאס טון? וואס
וועט שוין זיין דא פון מיר?"

איז דיעצה אויף דעם אלעס, איז מדראף אנהיבן, און דאס
איבריגע העלפט שוין דער אויבערשטער. ממילא האט די
גאנצע מסיבה דא א שייקות מיט שמחת חתון וכלה.
אונז אלע ווילך דאך זען נחת בי די קינדער און בי קינד'ס
קינדער, איז דיעצה אויף דעם, איז אונז טון וואס אונז קענען
טען סייז ברוחניות און סייז בגשמייט, אונז פראברין אבער אונז
וויסן איז אונז קענען נישט און דעם אויבערשטער.

אל תקרי בניך אלא בוני

דאס מיינט והתקין לו ממננו בנין עדי עד, בנין מיינט מען
אויך דיעאמר חז"ל (ברכות סד) אל תקרי בניך אלא בוני,
מדאך בויען, און דורך די בוניך קומט ארויס חינוך הבנים,
אונ ס'קומט ארויס פון דעם די בתה מדרשים, און נישט נאר
אויך בויען, נאר מדאך עס אויך וויטער אנהאלטן,

בשיר וקול תודה נברך בה ברכת מזל טוב מעונח לב ונפש, לכבוד יידינו וידיך כל נפש
חי, יידינו הירק, עוסק במלאכתו אמנה, ריאת ה' הוופ עלי, דיו נטויה לכל בדר טוב, עווה
ומעשה בכל לב ונפש למען קדושתך וטהרתך של ישראל, מזוכה את הרבים, ה'ה

הרב יוסף גאמבא היין

סגנו מנהל דת"ת

לרגל נישואי בתו תחיה עם החתן החשוב שרגא פיביל לעווי נהיי ממצוייני
תלמידי מתיבתא קריית פאפא בן הרוב בערל לעווי היין

יברכו הש"ת ושפיע עליי ממעון הברכהות, בני חי ומצווי, ויזכה לראות בנים ובני עסקים
בתורה ובמצוות על ישראל שלום, עדי זוכה לבייאת ינון גואלנו ומלכנו בראשנו אמן.

המחברכים בכבוד הרואי עסקני ארגן רוממתנו

ולבשוות טובות, ואס איז דער חילוק פון שמיעות טובות און בשורות טובות? שמיעות איז מרוחיק און בשורות איז פונדרנאנט, פון מאנסי הערט מען נאר בשורות טובות ס'אי נישט קיין שמיעות, מ'הערט כסדר גוטע גריסן, ס'אי נישט איזוי מרוחיק.

ווען מהאט געמאכט די הנחת אבן הפינה פאר שיכון סקווריא האט כ"ק האדמו"ר מסקוירא זצ"ל געזאגט בדרכ' צחות, "ברוקלין קער שוין צו סקוירא" ... אزا מליטה בדיחותא האט ער געזאגט. לעניןנו, ס'אי אלעס איינס, ס'אי נאנט, מ'הערט אלעס; היינט איז דאך קליינע וועלט, אבער אפילו חז' מזה איז עס נאנט, און מ'הערט כסדר גוטע גריסן.

זאל דער אויבערשטער העלפן איז ס'יאל זיך מעאן שמוחות בי אידישע קינדער, און מיזאל שיין זוכה זיין צו די גרויסע שמחה פון עוד יישמע בערי יהודה ובחוויות ירושלים קול ששן וקול' שמחה, בב"א.

זאל העלפן איז ס'יאל טאקע זיין שמח תשמה רעים האהובים מיט שמחה, דאס איז אחס פון אויבערשטער איז דער אויבערשטער געבט אונז שמחה, דאס טוט אויך מחזק זיין, און דאס ברעננט איחוד איז מ'פרידט זיך צוזאמען מיט יעדעמעס שמחה.

ויל איך וואנטשן פאר בידע מהותנים דא סי' ר' יוסף און סי' הרב אהרן צבי [ברילל] שליט"א וואס טוט דאך אויפיל פאר די חינוך אין די תלמוד תורה, ס'אי דא איז השובער חתן פון איז השובע שטוב, און די כליה קומט אויך פון איז השובע שטוב.

כ'ויל דא וואנטשן מיין השובער זון דער רב זאל זיין געזונט און שטאיך זאל טאקע זען גראיס הצלחה וסיועה דשמייא, און זען נחת בי קינדער און קינד'ס קינדער.

לשבורות טוביה

דער אויבערשטער זאל העלפן מיזאל הערן כסדר גוטע גריסן פון ענק; מיזאגט (ברכת החודש) לשמעות טובות

ישיבה קטנה קהלת יעקב פאה

בנשיות כ"ק מrown אדמו"ר שליט"א

אם איז קמח איז תורה

מעומק הלב מeahלים אונז מקרב לבנו ברכת מולא טבא חינה ולבית, למעלת כבוד דיידינו המשובח, אדים היך באנשיס, שמו הטוב נודע ומפורסם לשם ולחהלה, איש האשכולות ורב הפעלים, נחמד ונעים, לו נאה וואה כל שבח ותלה, מתקל כל אדם בסבר פנים יפות, ובמיוחד עינו ולבו כל הימים למן הבחרים החשובים שלא יהיסר המזג, ובלב מלא התמסורת עסוק בעבודת הקודש של "יגען צו עון פאר אידישע קידער", וכל הוגוון בעין פיה הוא נתן, מסור ונאנן לכל קדשי בית חייו בכל עת ועונה, היה

העסקן הנמרץ הר"ר קלמן פישער הי"ו מבחן נאמן דישיבתנו הק'

לרגל השמחה השရיה במעונו באירוסי בנו למזל טוב החתן והחובב משה ניימן מבחים ותלמידי ישיבתנו הק'

ובاهאי זימנא נעה על נס פועלתו המרובי, מה שפועל וועסќ להכין לכבוד**הבחורים מדויים ביטחון אכילה ושתייה כדת של תורה, וכן בעת מסיבות מיוחדות,** ואות הכל עושה בפנים מסבירות ובלב מלא התמסרות, כי עבודת הקודש עליון

הרי רצון שיכנה לרוחם ורב תעונג וגנות מכל ויה, מתוך שלות הנפש הדעת, ויתפרק בשפע ברכה והצלחה בכל עשי ידי, וויכה להמשיך עם פעילים וחילום לתורה ומדיסות, עד ביאת ימון גואלנו, ומלאן בראשנו, במחרה ביוםינו אמן ואמן.

המחברים ברגשי גיל והוד

צוות הישיבה בחולרי הישיבה

חסידים דעתץ' ציילן

עובדות, מאמרים, וסיפורו חסידיים על כ"ק מרנן רבותינו הקדש' קמא קמא דמתא לדיון

בחור'ישע חידושים

**סיפר מוה"ר יעקב זייזקי
(ברא"ה גראננוואלד הי"ו):**

שמעתי מפה קדשו של כ"ק מרנן אדמור"ר שליט"א שפעם שלח כ"ק מרנן הוייגד יעקב זייזקי את בנו כ"ק מרנן זצוק"ל לבחון בחור אחד בישיבתו, לאחר הבחינה אמר מרנן זיל לאביו מרנן הוייגד יעקב שאינו מרצה מידיעותיו של בחורו, "וועיל ער זאגט בחור'ישע חידושים..." נעה מרנן הוייגד יעקב: "נו? אלס בחור זאגט מען בחור'ישע חידושים, און אלס יונגערמאן זאגט מען וואס פאסט פאר א יונגערמאן..."

ורוממאננו מכל לשון

סיפר הרה"ח ר' אברהם יחיאל קרויס זיל (מאנטרערעל):

שמעתי מחותני הרה"ח ר' אהרן טויבער זיל שבשנים קדמוניות בעת שהיה כ"ק מרנן זצוק"ל

ורפא ירפא

מרשימות המשב"ק הרה"ח ר' יצחקי קרייצלער הי"ו (לאנדאן):

כ"ק מרנן זצוק"ל סיפר פעם תחת אחד השיחים, שפעם כשנהלה אביו כ"ק מרנן הוייגד יעקב זייזקי, ביקר אצל הרופא, והרופא לא מצא תרופה למחלתו, אולם אמר למרנן הוייגד יעקב: "פאר אצעלכע איין האב איך שווין מורה צו זאגן החלשות", וסיפר לו הרופא שלפניו איזה שבועות היה פה אחד מהאדמור"ם, ואמרתי לו שאין תרופה למחלתו, ואחר מספר שבועות חזר אותו אדמור"ר חזק ובריא, ואמר לי: "זעסט דאר איז האסט נישט געזאגט דעם אמרת..." וסימן הרופא: "פון דעמאלאטס האב איך זיך מקבל געוווען איז אצעלכע איין זאג איך נישט קיין החלשות, וויל איך בין שווין פארשעטט געוווארן".

כולל 'קהלת יעקב' דחסידי פאפא

בגשיות כ"ק מרנן אדמור"ר שליט"א

נסגר בהזה ברכת מזל טוב מעומק לב ונפש, ומול דיינון והחומר, איש חי ורב פעליים, שמו הטוב והולך לפני, צדיק בכל דרכיו וחסיד בכל מעשי, נעים ונחמד לכל, גדול בתורה ובבהරואה, אהוב תורה בכל לבו וنفسו, ראש ואושע לכל קדשי הכלול, היה

הרה"ג ר' יוסף דיטש שליט"א

חבר הנהלת הכלול ומוחשובי בני הכלול

לרגל השמחה השרiosa במעונו בהולדת בנו למזל טוב

ברכת מזל טוב לזכות אביו היריך הריר משה שוחאל דיטש הי"ו עסכן גמץ להען הכלול ובשות בשנים ולכבוד חותמו החשוב הרבי יודא ארוי וויס שיליט"א פטורין ארון קודש חדש והמפואר בהיכל כולנטן ההולך ונגבור ביום אלוי ברוב פאר והדר

וננו תפילה שדעתינו רבותינו הקדש' וברכתו הקדש של כ"ק מרנן אדמור"ר שליט"א ימודו לו ולורען להתברך בכל מיל' דמייטבן, חי ארוכי, בני בכור, ונחוני רוחוי, וסיעתא דשמייא בכל אשר פינה, וכל אשר הוא עשה ה' ציל'ת.

הمبرכים מקרוב הלב: רבני ואברכי הכלול **ג"א מצטרפים:** יוסף זינגר, הערשל אויש; חברי הנהלת הכלול

מגן אבות, לפניו נعبد ביראה ופחד, שלכוארה מדוע בחול אנו אומרים בכל יום 'עבדו את ה' בשמחה' (בפרק חמור למודה), ובשבת אנו אומרים לפניו נعبد ביראה ופחד, ולכוארה היה צריך להיות להיפר.

השיב לי מרן ז"ל: "אין דערוואןן איז איינגער האט איז זונען און סאייז אים נישט געלונגען, האט ער א שברי לב דערפונן, דארף מען וויסן איז מיטאָר נישט זיין צעבעראָן נאר עבדו את ה' בשמחה, אבער שבת זונען אלעס איז פײַן צועגראָיט דארף מען געדענעקען איז לפניו נعبد ביראה ופחד".

נסיעת אבי הכללה לאויפרוף

ספר המשב"ק הרה"ח ר' יהיאל האלפערט שליט"א:

הגה"ץ רבינו זלמן אונגעער זצ"ל שידך את בנו הרה"ח ר' משה ז"ל עם בת הגה"ח ר' שמואון חיים לאווענשטיין ז"ל. שמחת האויפרוף התקיימה בשיכון סקוואר, ואבי הכללה ר' שמואון חיים שאל את חוות דעת קדשו של כ"ק מרן זצוק"ל אם לנסוע על שבת לשיכון סקווארה להשתתף אצל האויפרוף, אולם מרן ז"ל אמר לו: "איך דארפֿט נישט פֿאָן צום שבת באווארפֿן".

גם מרן ז"ל בעצמו לא נסע לשבת אויפרוף של חתנו הגה"ץ אב"ד לימנוב שליט"א, רק אצל חתנו הגדול הגה"ץ אב"ד טערצאל שליט"א שהתקיימה בעיר וויליאמסבורג, אוז התפלל מרן ז"ל בביימת"ד של דודו הגה"ק מצעהלים זצוק"ל להשתתף בשמחת האויפרוף, אולם לא נסע לעיר אחרת בשביל זה.

מבקשים אנו מאיש שכל מי שיש לו איזה עובדא או רשימה ממראן רבוינו ה'ק יובלחט"א כי'ק מרן אדמור"ר שליט"א
шибאייר הדעה להאSpan הרב מהם מענדל אבעלאנדען היי על הקן הנוייחד (646)450-5548

באנטווערפן דרש מרן ז"ל מהבחורים להתלבש בדרגה מסוימת לבוש חסידי, אשר בימי מגוריו בעיר פאפא לפניו השואה לא דרש זאת מהבחורים. לשאלת חותני ר' אהרן טויבער אל מרן ז"ל אודות זה, אמר לו מרן ז"ל: "אחסיד"ישע בחור דארף גיין מיט א דרגה העכער ווי די בעלי בתים; אין דערוואןן איז בעלי בתים זונען נישט געלונגען איז, איז געוווען גענווג איז די בחורדים גיין איזן דרגה העכער דערפונן, אבער יעצעט איז די בעלי בתים גיין שווין אויך איז, איז דאס נישט גענווג".

יום החופה

ספר הרה"ח ר' שמחה בונם אויש היי:

היהתי נוכח פעם בשנים קדומות כשב"ק מרן זצוק"ל השתתף בשמחת החתונה אצל אחד מאנשי שלומינו, ובשעת הקבלת פנים הבחן מרן ז"ל שהחתן אינו מתעורר כראוי ליום גדול וקדוש כזה, ולפניהם שיצאו להחופה לחש לו מרן ז"ל באזנו: "יעצעט דארף מען אויסנאנן די צייט", כשהשמע החתן הדברים יוצאים מלבד טהור של צדיק, פרץ ברכץ, וכך עמד על מקומו מספר דקות והזיל דמעות.

לפנינו נعبد ביראה

ספר הרה"ח ר' ליבוש רובינשטיין ז"ל:

פעם שאלתי את פה קדשו של כ"ק מרן זצוק"ל בפיוש התפלה שאנו מתפלליםليل שב"ק בברכת

כל הזכויות שמורות למערכת פאפא'

718.480.7872

לㄏურוֹת וְהַאֲרָאָת, אָפָּהָר לְהַשְׁאֵר הַדּוֹעָה בְּקוּם הַמּוֹעֲדָה כְּפֶתַח 9 < 0

אַרְיִינְצְּוּלִינְגּוֹן אַיעֵר מִזְדַּחֲר אַדְעָר 'מַזְלָט טֻב' פָּאָרְבִּינְגְּסְטִיךְ אַזְיִזְבִּיךְ
929.441.0890 בַּיּוֹם וּלְאַלְמָנָה 2:00 נַאֲכִמְתָּאָגּ